

Flygtningenævnets baggrundsmateriale

Bilagsnr.:	472
Land:	Afghanistan
Kilde:	Dansk Flygtningehjælp
Titel:	Landeprofil.
Udgivet:	1. december 2012
Optaget på baggrundsmaterialet:	2. januar 2013

AFGHANISTAN

Senest opdateret december 2012

1. GENERELLE OPLYSNINGER OM GEOGRAFISKE OG DEMOGRAFISKE FORHOLD	3
2. HISTORISK UDVIKLING I HOVEDTRÆK	4
3. SIKKERHEDS- OG MENNESKERETTIGHEDSSITUATIONEN.....	6
3.1 CENTRALREGERINGENS MULIGHED FOR AT UDØVE SIN MYNDIGHED	8
3.1.1 HÆR	10
3.1.2 POLITI.....	10
3.1.3 RETSVÆSEN	12
3.3 YTRINGSFRIHED	13
3.4 FORSAMLINGS- OG FORENINGSFRIHED	14
3.5 RELIGIONSFRIHED.....	15
4. SÆRLIGT UDSATTE GRUPPER.....	15
4.1 ETNISKE GRUPPER	15
4.2 KVINDER	17
4.3 LGBTI (LESBIAN, GAY, BISEXUALS, TRANSGENDER AND INTERSEX)	22
4.4 BØRN	22
4.5 RELIGIØSE MINDRETAL OG UISLAMISK ADFÆRD.....	26
4.6 PERSONER I KONFLIKT MED DE NUVÆRENDE MAGTHAVERE.....	27
4.7 PERSONER I KONFLIKT MED OPRØRSGRUPPER.....	29
4.8 PERSONER I RISIKO FOR BLODHÆVN OG ÆRESFORBRYDELSER	34
4.9 JOURNALISTER.....	36
5. UNHCR'S GUIDELINES VEDRØRENDE INTERNT FLUGT ALTERNATIV - IFA	37
6. INTERNT FORDREVNE	39
7. UDSENDELSE.....	39
8. KILDER.....	41

1. Generelle oplysninger om geografiske og demografiske forhold

Afghanistan dækker 652.230 km² og grænser op til Turkmenistan, Usbekistan og Tadsjikistan mod nord, Kina og Pakistan mod øst, Pakistan mod syd og Iran mod vest. Landet er bjergrigt, og tre fjerdedele af landet er højland. Lavlandet udgøres primært af dale (flodlejer) mod nord og nogle ørkenområder mod syd og sydvest.

Landets indbyggertal oplyses meget forskelligt, men er i *CIA - The World Factbook* opgjort til 30,419,928 millioner¹. 43,2 procent af befolkningen er samme sted opgjort til at være under 15 år. De største byer er Kabul (hovedstaden), Kandahar, Herat, Mazar-e-Sharif, Jalalabad og Kunduz. Størstedelen af befolkningen bor dog uden for de større byer².

Befolkningen er sammensat af flere etniske grupper. Pashtunerne udgør ca. 42 % af befolkningen. Tadsjikerne udgør ca. 27 %, hazaraerne 9 %, usbekerne 9 %, og Aimaker 4% af befolkningen. Andre mindre etniske grupper, herunder turkmener og belucher udgør den resterende befolkningsandel.

Den gennemsnitlige levealder i Afghanistan er 49, 72 år³

Den officielle religion (og i praksis den eneste religion) er islam. De fleste indbyggere er sunnimuslimer (ca. 80 %). Omkring 19 % er shiamuslimer. Kun ca. 1 % af befolkningen skønnes at tilhøre andre religionsgrupper.

Dari (50 %) og pashto (35 %) er begge officielle sprog i hele Afghanistan. Dari tales som førstesprog af mere end en tredjedel af befolkningen og tjener som lingua franca for størstedelen af afghanerne. Pashtotales i de pashtunske områder i det østlige og sydlige Afghanistan, mens tadsjikisk og tyrkiske sprog er udbredte i nord. Derudover tales 30 andre sprog og mangfoldige dialekter over hele landet. Ifølge forfatningen skal sprogene usbekisk, turkmensk, baluchi, pashai og nuristani være officielt tredjesprog i de områder, hvor et af disse sprog tales af flertallet.

¹ CIA World Fact-book, opdateret 10. december 2012.

² Ca. 23 % af befolkningen bor i byerne, jf. CIA World Fact-book, opdateret 10. december 2012

³ CIA World Fact-book, opdateret 10. december 2012

2. Historisk udvikling i hovedtræk

Afghanistan var - med kortere afbrydelser - et monarki fra 1893 til 1973, hvor landet overgik til at være en republik. En forfatning blev vedtaget i 1977.

Efter et marxistisk kup i 1978 blev forfatningen ophævet, republikken blev omdøbt til Den demokratiske Republik Afghanistan, og et revolutionsråd styrede landet. People's Democratic Party of Afghanistan (PDPA) var herefter det eneste lovlige parti i landet. I 1979 gik sovjetiske tropper ind i Afghanistan for at støtte deres allierede. De Sovjetiske tropper var til stede i Afghanistan indtil 1989, hvor de blev tvunget til at trække sig tilbage efter at have lidt et nederlag til guerilla tropper, støttet af U.S.A. I 1985, under præsident Babrak Karmal, blev en ny forfatning vedtaget til erstatning for de provisoriske "Grundlæggende Principper for Den demokratiske Republik Afghanistan", som var blevet vedtaget af Revolutionsrådet i 1980. I 1987 indførte den sovjetstøttede regering under præsident Najibullah en ny forfatning, som gav præsidenten omfattende beføjelser og indførte indirekte valg af præsidenten for syv år ad gangen samt en lovgivende forsamling med to kamre. Valg til begge kamre blev afholdt i 1988.

Efter Najibullah var blevet tvunget til at træde tilbage som præsident i april 1992, kom et midlertidigt islamisk Jihad-råd til magten. Dette råd bestod af mujahedin og religiøse ledere. I maj 1992 blev forfatningen revideret, idet man reducerede landets socialistiske orientering og indførte større politisk frihed, herunder større pressefrihed, og gav samtidig islam en mere fremtrædende rolle. Under interne kampe mellem mujahedinerne blev Burhanuddin Rabbani valgt til ny præsident i december 1992. I juni 1993, efter at de største mujahedin-fraktioner havde undertegnet en fredsaftale, blev en midlertidig regering under premierminister Gulbuddin Hekmatyar indsat. Generelt omtales de fraktioner, som havde magten - eller delte den - i perioden 1992-96, som Den Nordlige Alliance. I de første år efter 1992 var der voldsomme kampe mellem disse grupper. Store dele af Kabul blev ødelagt i den forbindelse, og mange civile blev dræbt.

I 1994 vandt Taliban kontrollen over de sydlige dele af Afghanistan. Efter at have tilegnet sig magten i landet i september 1996 udpegede Taliban et midlertidigt Ministerråd, den inderste Shura, som var ledet af Mullah Mola Mohammad Omar og havde sæde i Kandahar. I provinserne udpegedes lokale shuraer. Fra 1998 og frem til Talibans fald i efteråret 2001 var der kampe mellem Taliban og krigsherrer med tilknytning til grupperinger under Den Nordlige Alliance.

Som respons på angrebet på USA den 11. september 2001 gik en USA-ledet koalitionsstyrke i oktober 2001 ind i Afghanistan for at styrte Talibanregimet og ødelægge den saudisk militante oprører Osama bin Ladens terroristnetværk, Al-Qaeda⁴.

I december 2001 udarbejdedes den såkaldte Bonn-aftale (The Agreement on Provisional Arrangements in Afghanistan pending the Re-establishment of Permanent Government Institutions). Bonn-aftalen lagde en plan for genskabelsen af det repræsentative demokrati i Afghanistan⁵. Som et resultat af aftalen blev en overgangsregering nedsat og i juni 2002 blev en krise *loya jirga* (samling af repræsentanter) nedsat under FN's observation. Denne loya jirga udpegede en Transitional Administration (TA), der skulle lede landet de næste 2 år. Den midlertidigt udpegede leder Hamid Karzai vandt stemmerne fra mere end 80 % af de delegerede og blev præsident og formand for TA.

I januar 2004 blev Afghanistans nye forfatning ratificeret. Forfatningen beskrev Afghanistan som en islamisk republik med en præsident og et nationalt parlament (National Assembly) med to kamre. Senere samme år, blev Afghanistans første præsidentvalg i mere end 30 år afholdt. Hamid Karzai blev valgt med 55 % af stemmerne og dannede herefter regering.

I september 2005 afholdtes parlamentsvalg og valg til provinsrådene. Valgene forløb forholdsvis roligt, men en stor del af de valgte parlamentsmedlemmer var, ifølge Freedom House, krigsherrer og andre involverede i organiseret kriminalitet og menneskerettighedskrænkelser⁶. I december 2005 åbnede det nye afghanske parlament med 249 folkevalgte medlemmer i underhuset (Wolesi Jirga), heraf 68 kvinder, og 102 udnævnte medlemmer af overhuset (Meshrano Jirga). Næsten samtidigt påbegyndte de 34 provinsråd deres arbejde⁷.

Hamid Karzai vandt en anden 5-års periode som præsident ved provins- og præsidentvalget den 20. august 2009. Valget blev dog stærkt kritiseret både i Afghanistan og af internationale aktører for at have været præget af udbredt svindel. De første optællinger efter valget pegede på Hamid Karzai som vinderen, men flere hundrede tusinde stemmer blev erklæret ugyldige på grund af snyd, hvilket betød, at Hamid Karzais andel af stemmerne faldt til under 50 %. En anden valgrunde blev således planlagt, men modkandidaten, tidligere udenrigsminister Abdullah Abdullah trak sig, i det han ikke mente, at der var gjort tilstrækkeligt

⁴ Freedom House, maj 2010.

⁵ FCO, maj 2010.

⁶ Freedom House, maj 2010.

⁷ Udenrigsministeriet, Landefakta Afghanistan, september 2010.

for at forhindre valgsvindel også i anden valgrunde. I november 2009 blev Hamid Karzai taget i ed som præsident for anden valgperiode.

I september 2010 blev der igen afholdt valg til Nationalforsamlingens underhus – Wolesi Jirga. I alt 2.513 kandidater, herunder 397 kvinder konkurrerede om parlamentets 249 pladser⁸.

Det nye parlament blev indviet i januar 2011. Valget var præget af en lav valgdeltagelse samt anklager om snyd. I december 2010 blev en kontroversiel særlig valgdomstol (Special Election Court, SEC) nedsat med dommere udpeget af præsident Karzai selv. I juni 2011 afgjorde SEC, at 62 kandidater, der var blevet anset for tabere eller som var blevet diskvalificeret skulle genindsættes. Denne afgørelse medførte et internationalt ramaskrig og førte til SEC's opløsning i august 2011. Den uafhængige valgkommitte (The Independent Election Commission), som havde deklareret de endelige resultater i 2010 gik i august 2011 med til at erstatte 9 af parlamentsmedlemmerne⁹.

Den 8. juli 2012 mødtes over 70 donorlande i Tokyo for at fastlægge, hvordan den økonomiske hjælp til Afghanistan skal se ud efter den militære tilbagetrækning i 2014. Der har været fremsat bekymring om, at bistanden vil falde drastisk, når det militære engagement forsvinder – en erfaring, der er gjort i andre konflikter. 90 procent af den afghanske stats reelle budget i øjeblikket er donormidler og der er så godt som ingen mulighed for, at Afghanistan selv kan fylde hullet i statskassen inden for de næste 10-15 år¹⁰. På konferencen forpligtede Afghanistan sig til at leve op til krav om god regeringsførelse, korruptionsbekæmpelse og overholdelse af menneskerettigheder, særligt kvinders rettigheder. Til gengæld har det internationale samfund lovet at yde finansiel bistand på 16 mia. frem mod 2015¹¹.

Den 31. oktober 2012 fremlagde den uafhængige valgkommission sin tidsplan for det kommende præsident- og provinsvalg. Ifølge denne plan vil valget finde sted den 5. April 2014¹²

3. Sikkerheds- og menneskerettighedssituationen

Det internationale samfund har siden januar 2002 bistået den afghanske regering med at stabilisere Kabul og provinserne. Dette gøres gennem den internationale styrke ISAF (International Security Assistance Force), der siden 2003 har været ledet af NATO.

⁸ Udenrigsministeriet, Landefakta Afghanistan, september 2010.

⁹ Freedom House, marts 2012

¹⁰ Information, Afghanistan styrer mod den økonomiske afgrund, 6. juli 2012.

¹¹ Udenrigsministeriet, En ny kontrakt for Afghanistan, offentliggjort 8. juli 2012 på Udenrigsministeriets hjemmeside.,

¹² FN, december 2012.

De afghanske styrker er begyndt at overtage ansvaret for sikkerheden i mange dele af landet og den fulde transition af ansvaret for sikkerheden fra ISAF til de afghanske styrker forventes at være afsluttet i slutningen af 2014.¹³

Ifølge visse kilder er disse afghanske styrker sammen med den afghanske regering i højere grad blevet et mål for de afghanske oprørsgrupper. Center for Strategic and International Studies (CSIS) skriver i sin rapport *Afghanistan: Measures of "Progress" in Afghanistan in the Spring of 2012*: "The key opponent of the various insurgent groups has ceased to be US or ISAF, and become the mix of Afghan government and ANSF capabilities that will exist after 2014. The most practical and rational primary objective for insurgents during the period before 2014 has become the ability to undercut the Afghan government and ANSF, and restore and expand political influence in the field, and the means are a combination of selective military and political warfare – not taking pointless losses by directly attacking superior foreign forces."¹⁴

I løbet af 2011 blev regeringen i Kabul rystet af en række højt-profilerede drab og terrorist angreb, herunder et angreb på Kabuls Inter-Continental Hotel i juni 2011, drabet på præsidentens halvbror, krigsherre og leder af provinsrådet i Kandahar, Ahmad Wali Karzai i juli, et angreb på den amerikanske ambassade i september samt drabet på tidligere præsident og fredsmægler Burhanuddin Rabbani også i september¹⁵.

Haqqani-netværket sættes i forbindelse med flere af disse succesrige angreb på vigtige mål i Afghanistan, herunder angrebet på den amerikanske ambassade i Kabul.¹⁶

Dette medførte at netværket i november 2012 af FN's sikkerhedsråds komité blev listet som:

"an entity associated with the Taliban in constituting a threat to the peace, stability and security of Afghanistan"¹⁷

Civile rammes fortsat i et meget højt antal. UNAMA skriver i sin rapport fra juli 2012, at den væbnede konflikt i Afghanistan i løbet af årets første måneder:" ... continued to take a devastating toll on civilians."¹⁸

¹³USSD, Fact Sheet, 6. september, 2012

¹⁴ CSIS, maj 2012, s. 10-11

¹⁵ Freedom House, Freedom in the world, Afghanistan 2011, marts 2012

¹⁶ Ræson, Haqqani-netværket, fra ven til fjende, 13. november 2011.

¹⁷ FN, december 2012.

¹⁸ UNAMA, juli 2012, s. 1-2

Mellem 1. januar og 30. juni 2012 var konflikt-relateret vold årsag til 3099 civile tilskadekomne, fordelt på 1145 dræbte og 1954 skadede. 30 procent af de ramte var kvinder og børn. Ifølge samme kilde er regeringsfjendtlige aktører ansvarlige for 80 procent af de civile tab, mens 10 procent tilskrives pro-regeringsstyrker. De sidste 10 procent kan UNAMA ikke fastlægge ansvaret for.

UNHCR skriver i sine seneste guidelines: ” In light of the worsening security environment in certain parts of the country and the increasing number of civilian casualties UNHCR considers that the situation can be characterized as one of generalized violence in Helmand, Kandahar, Kunar, and parts of Ghazni and Khost provinces”¹⁹.

US Department of State beskriver følgende som de mest markante menneskerettighedsproblemer i Afghanistan: “a) the continued dispute over President Karzai’s appointed tribunal, which was not settled until August, when the president recognized that the sole authority to adjudicate election results lay with the IEC; b) widespread violence, including armed insurgent groups’ killings of persons affiliated with the government and indiscriminate attacks on civilians, and credible reports of torture and abuse of detainees by security forces; c) pervasive corruption; and d) endemic violence and societal discrimination against women and girls, despite considerable improvements in women’s health and maternal mortality.”²⁰

3.1 Centralregeringens mulighed for at udøve sin myndighed

Tre ministerier har ansvaret for at sørge for sikkerhed i landet. ANP (Afghan National Police) under Indenrigsministeriet, har primært ansvaret for den indre orden, men har i stigende grad bekæmpet oprørsgrupper. ANA (Afghan National Army) under Forsvarsministeriet er ansvarlig for den eksterne sikkerhed. NDS (National Directorate of Security) fungerer som det afghanske efterretningsvæsen og har ansvaret for at undersøge sager vedrørende national sikkerhed.²¹

Samtlige kilder beskriver en svag central regering, der er præget af korrupption og magtmisbrug.

Freedom House skriver vedrørende myndighedernes kontrol over landet:

“Despite tens of thousands of additional U.S. and allied troops, and the ongoing development of the Afghan army, Afghanistan largely remained under the sway of local military commanders, tribal leaders, warlords, drug traffickers, and petty bandits. Meanwhile, the resurgent Taliban increased their attacks on the government and international forces, and steadily extended their

¹⁹ UNHCR, december 2010, s. 3

²⁰ USSD, maj 2012, s. 1.

²¹ USSD, maj 2012, s. 7.

influence over vast swaths of territory, particularly in the southern provinces of Kandahar and Helmand, but also in previously quiet areas of the north and west.”²²

Ifølge det danske Udenrigsministerium lider Stats- og provinsadministrationen generelt under stærkt begrænset kapacitet, uafklarede kompetenceforhold, svag ledelse, dårlig aflønning, korruption og magtmisbrug. Den afghanske offentlige sektor er med ca. 350.000 ansatte forholdsvis lille i forhold til indbyggertallet.²³

Transparency International, der måler hvor korrupt et samfund bliver opfattet, har i 2012 listet Afghanistan, sammen med Nord-Korea og Somalia, på sidstepladsen af de målte lande. Afghanistan klassificeres her som ”highly corrupt”²⁴

Udenrigsministeriet skriver ligeledes: ”Afghanistan er et af de mest korrupte lande i verden, og der har udviklet sig en korruptionskultur, som det vil tage mange år at gøre op med. Foruden en svag stat og svigtende politisk vilje til at tage et direkte opgør med korruptionen, udgør den magtfulde narkotikaøkonomi et helt særligt problem for god regeringsførelse.”²⁵

I forhold til de regionale regeringers mulighed for at kontrollere deres områder, skriver Freedom House “Lingering doubts about the Karzai administration’s legitimacy, combined with the continued deterioration in security, posed a major challenge to the central and provincial governments as they struggled to control areas under their jurisdiction, deliver basic services, and engage in vital reconstruction efforts.”²⁶

Human Rights Watch skriver: “In many areas of the country local strongmen and former warlords continue to exert significant power over communities, using intimidation and violence to maintain their control. The Afghan government has continued to lose public legitimacy because of these abuses, widespread corruption, failure to improve living standards, and lack of progress in establishing the rule of law even in areas under its control.”²⁷

Ifølge International Crisis Group har Taliban etableret skyggeregeringer i 33 af Afghanistans 34 provinser²⁸.

²² Freedom House, marts 2012.

²³ Udenrigsministeriet, *Statsopbygningens udfordringer*, anvendt 17. december 2012.

²⁴ Transparency International, Corruption Perceptions Indeks, 2012.

²⁵ Udenrigsministeriets hjemmeside, *Statsopbygningens udfordringer*, anvendt 17. december 2012

²⁶ Freedom House, marts 2012.

²⁷ HRW, januar 2010, s. 2 i kapitel om Afghanistan

²⁸ ICG, 28. november 2010, s. 5, note 15.

3.1.1 Hær

Den afghanske hær er blevet fremhævet som en sjælden succes i et konfliktfyldt land og hæren har nu en eller anden form for tilstedeværelse i de fleste af Afghanistans 34 provinser, men ifølge bl.a. det amerikanske Congressional Research service vurderer kilder i det amerikanske militær, at styrkerne er dårligt ledede og har en dessertionsrate på mindst 20 %.²⁹

Mange officerer er analfabeter og dårligt motiverede. Der er væsentlige mangler i hærens udstyr og mange rekrutter tager på lange rejser hjem til deres familier for at aflevere penge.³⁰

Det danske udenrigsministerium skriver, at hæren fortsat mangler at få etableret mere indviklede funktioner og at der ligesom i opbygningen af politiet hidtil har været fokus på kvantitet (mange soldater) frem for kvalitet (gode soldater). Det betyder, at den nuværende hær hovedsagelig består af menige soldater med kort uddannelse³¹.

3.1.2 Politi

Det nationale afghanske politi (ANP) har ansvaret for intern lov og orden i Afghanistan, men bliver ifølge US State Departement i stigende grad brugt til at bekæmpe oprørere. Opbygningen af det afghanske politi fortsætter. Pr. 31. oktober 2012, var der 147.000 ansatte. FN skriver dog "attrition has remained high. Insider attacks targeting international and national personnel have also taken a toll on a strategy that is based on fast-paced, large-scale recruitment and dependent on mutual trust. A revetting exercise saw a few hundred personnel from all services dismissed."³²

International Crisis Group skriver om det nationale afghanske politi: "The poorly and hastily trained rank and file are largely illiterate, many are drug addicts, while officers, many appointed and promoted on political rather than professional grounds, are known more for their abuse of power, particularly at the local level."³³

Ifølge det danske Udenrigsministerium er uddannelsesforløbet for politibetjente i 2011 blevet forlænget fra 6 til 8 uger³⁴.

I 2010 etableredes et nyt afghansk lokalpoliti "Afghan Local Police" (ALP). Det lokale politi skal bidrage til at øge sikkerheden i særligt udsatte områder, hvor hverken de afghanske sikkerhedsstyrker (hær og politi) eller de internationale styrker er til stede³⁵.

²⁹ Congressional Research Service, september 2012, s. 35

³⁰ ibid.

³¹ Udenrigsministeriet, *statsopbygningens udfordringer*, anvendt 17. december 2012.

³² FN, december 2012, s 5-6.

³³ ICG, 28. november 2010, s. 7

³⁴ Udenrigsministeriet, *statsopbygningens udfordringer*, anvendt 17. december 2012.

Selv om forfatningen forbyder det, er der udbredte indberetninger om at politiet begår overgreb. USSD skriver:” Nongovernmental organizations (NGOs) reported that security forces continued to use excessive force, including torturing and beating civilians For example, in March police severely beat an 18-year-old who died while in police custody in Kabul’s District 11. He had been charged with stealing cell phones and about 200,000 afghani (\$4,400) from his employer.”³⁶

USSD videre: “There were multiple and credible reports of abuses of power by “arbakai”(untrained local militia) commanders and their followers. These included accounts of murder, rape, assault, the forcible levy of informal taxes, and the transfer of a girl or woman to another family to settle a debt or grievance (“baadh”), after which the victim often was raped or beaten. In June a group of arbakai reportedly beat the headmaster of a girl’s school in Kunduz. Observers claimed the violence stemmed from an inter-village rivalry over access to government funds and the headmaster’s complaint that area farmers were being forced to pay tribute to a neighboring village’s arbakai”.³⁷

MOWA (Ministry of Womens Affairs) og NGO’er rapporterer, at politiet voldtager kvindelige indsatte. Der foreligger endvidere rapporter om, at personer med forbindelser til ANP har voldtaget børn uden at blive straffet for det.³⁸

Det lokale politi ALP bliver i udpræget grad kædet sammen med menneskerettighedskrænkelser. Human Rights Watch skriver: “In an effort to combat insurgency the Afghan government continues to arm and provide money, with little oversight, to militias in the north that have been implicated in killings, rape, and forcible collection of illegal taxes. As part of its exit strategy, the United States is backing “Afghan Local Police” (ALP), village-based defense forces trained and mentored primarily by US Special Forces, which have been created since 2010 in parts of the country with limited police and military presence. In its first year ALP units were implicated—with few consequences for perpetrators—in killings, abductions, illegal raids, and beatings, raising serious questions about government and international efforts to vet, train, and hold these forces accountable.”³⁹

Forholdene under fængsling i Afghanistan er meget svære. UK home office skriver, at: “Prison conditions in Afghanistan are severe and taking into account the levels of overcrowding, poor sanitation, prevalence of disease and absence of medical facilities, lack of food and the incidents of torture, are likely to reach the Article 3 threshold.”⁴⁰

US Department of State skriver: “In October UNAMA reported systematic torture of detainees at five NDS and ANPdetention centers and found credible instances of torture and mistreatment at several other facilities, although UNAMA

³⁵ Udenrigsministeriet, *statsopbygningens udfordringer*, anvendt 17.december 2012.

³⁶ USSD, maj 2012, afsnit 1 c, s. 3

³⁷ USSD, maj 2012, afsnit 1 c, s. 4.

³⁸ USSD, maj 2012, afsnit 1 c, s. 4

³⁹ Human Rights Watch, januar 2012, s. 3.

⁴⁰ UK Home Office, juni 2012, afsnit 3.11.6, s 24-25

found no evidence that the torture was either institutionalized or a government policy. Extensive media reports linked ANP in Kandahar to reports of torture.”⁴¹

Under den danske fact-finding mission til Afghanistan er UNHCR er blevet spurgt om muligheden for at søge beskyttelse hos myndighederne i forbindelse med en konflikt. UNHCR udtaler, ifølge rapporten:

“UNHCR stated that the common perception of the police is negative in Afghanistan. In general, people consider the police to be corrupt and weak and it would be the last resort for people to seek protection with the police and other law enforcement agents. Asked if the situation would be different in the big cities, UNHCR replied that the corruption is even higher in the cities than in the country side. UNHCR emphasized that people seek protection within their communities and ethnic groups. In local areas, they will turn to the shuras/jirgas for assistance, but the shuras/jirgas are very rarely in Kabul and the only protection available is the protection given by one’s own ethnic group.”⁴²

3.1.3 Retsvæsen

Retssystemet i Afghanistan består af domstole på distrikts-, provins- og nationalt plan. Den nationale ret (Supreme Court) har det overordnede ansvar for resten af retssystemet.

Lovgivningen sikrer et uafhængigt retssystem, men i praksis er retsvæsenet underbemidlet, underbemandet og underlagt politisk indflydelse og korruption. Domstolenes upartiskhed bliver truet af bestikkelse, korruption og pres fra embedsfolk, stammeledere, familier til anklagede og personer fra oprørsgrupperne⁴³.

US Department of State skriver: “Bribery, corruption, and pressure from public officials, tribal leaders, families of accused persons, and individuals associated with the insurgency threatened judicial impartiality. Most courts administered justice unevenly, according to a mixture of codified law, Sharia (Islamic law), and local custom.”⁴⁴

Ifølge samme kilde er flertallet af dommere uddannet på madrassas eller er trænet i sharia lovgivning. Meget få dommere er uddannet på jurastudiet. Derudover er der mangel på dommere, især i de usikre områder.⁴⁵

Fordi det formelle juridiske system ofte ikke er til stede i landområderne er det lokale ældre og *shuras*, der bilægger stridigheder både i civile- og straffesager. Nogle estimerer går på, at 80 procent af alle stridigheder

⁴¹ USSD, maj 2012, afsnit 1c, s. 3.

⁴² Udlændingestyrelsen, marts 2012, s. 8-9.

⁴³ USSD, maj 2012, afsnit 1e, s.11.

⁴⁴ USSD, maj 2012, afsnit 1e, s.11.

⁴⁵ USSD, maj 2012, afsnit 1e, s.12

bliver bilagt hos de lokale *shuras*. USSD skriver om retssikkerheden ved disse *shuras*: "Sometimes the shuras did not respect the constitutional rights of--and sometimes violated the rights of--women and minorities."⁴⁶

Det danske Udenrigsministerium skriver: "Uden for de større byer eksisterer der ofte ingen domstole. Shuraer (råd), mullaher eller ældre har derfor traditionelt truffet afgørelser i både lokale tvister, civile sager og straffesager. Det er sket efter et "ret og rimeligheds" princip blandet med sharia og lokale skikke. Den afghanske regering overvejer om dette system skal fortsætte. Overvejelserne sker i erkendelse af at det først om mange år – måske aldrig – bliver muligt at etablere et formelt retsvæsen overalt i landet."⁴⁷

I områder, der ligger uden for regeringens kontrol har Taliban gennemtvunget et parallelt juridisk system baseret på en streng fortolkning af sharia-lovgivningen.⁴⁸

De internationale standarder for retfærdig rettergang (fair trial) er således langt fra opfyldt. Alle borgere har i princippet ret til at være underlagt en formodning om uskyld og ret til at være til stede under retssagen og til at appellere en dom, men disse rettigheder bliver ikke altid overholdt⁴⁹.

Retssystemet er generelt diskriminerende overfor kvinder. Kvinder har således ingen retsbeskyttelse mod voldtægter, tvangsægteskaber, æresdrab og lignende (se også afsnit 4.2). US Department of State skriver: "In cases lacking a clearly defined legal statute, or cases in which judges, prosecutors, or elders were unaware of the law, judges and informal shuras enforced customary law; this practice often resulted in outcomes that discriminated against women. This included the practice (baadh) of ordering the defendant to provide compensation in the form of a young girl to be married to a man whose family the defendant had wronged."⁵⁰

3.3 Ytringsfrihed

Ifølge grundloven er der ytrings- og pressefrihed i Afghanistan, men det rapporteres, at regeringen indskrænker disse rettigheder. Medlemmer af pressen oplever chikane, trusler og vold fra regeringen, Taliban og forskellige oprørsgrupper (se også afsnit 4.11 om journalister).

Ifølge *Reporters Without Borders* placerer Afghanistan sig på en 150. plads ud af 179 lande, på organisationens indeks, der måler graden af journalistisk frihed i verden. Ifølge organisationen udgør vold

⁴⁶ USSD, maj 2012, afsnit 1e, s. 12.

⁴⁷ Udenrigsministeriet, *statsopbygningens udfordringer*, anvendt 17.december 2012.

⁴⁸ USSD, maj 2012, afsnit 1e, s. 12.

⁴⁹ USSD, maj 2012, afsnit 1e, s. 12..

⁵⁰ USSD, maj 2012, afsnit 1e., s. 13

fortsat i 2012 det primære problem for journalister, der arbejder under en konstant trussel fra Taliban, religiøse ekstremister, separatistiske bevægelser og politiske grupperinger⁵¹.

US Department of State skriver: "Threats, violence, and intimidation were used regularly to silence opposition journalists, particularly those who spoke out about impunity, war crimes, government officials, and powerful local figures."⁵²

Og om ytringsfriheden generelt: "Authorities used pressure, regulations, and threats to silence critics. Freedom of speech was even more constrained at the provincial level, where warlords owned many of the broadcasting stations and print media."⁵³

Ifølge samme kilde er det Ministeriet for Information og Kultur (MOIC), der har autoritet til at regulere pressen og medierne, men der er andre aktører, der forsøger at kontrollere indholdet i det, der sendes og udgives. USSD skriver: "(...) the Ministry of Hajj and Religious Affairs, and the country's council of religious scholars (the 'Ulama'), both also attempted to regulate or constrict the media. Although complaints and alleged violations of media regulations are to flow through the Media Complaints Commission into the MOIC, the Ministry of Hajj and Religious Affairs reported in May that it would establish a Vice and Virtue Department to control 'un-Islamic' and 'immoral' media programs. The Ulama criticized a newspaper that reported on the radicalization of young women in religious madrassahs, stating 'the newspaper should be put under pressure' for its criticism of Islam."⁵⁴

US Department of State skriver videre, at nogle journalister udtaler, at de ikke længere kritiserer Taliban i deres reportage, fordi de frygter at Taliban kommer tilbage til magten.⁵⁵

3.4 Forsamlings- og foreningsfrihed⁵⁶

Den afghanske forfatning sikrer formelt forsamlings- og foreningsfrihed. Sikkerhedssituationen, såvel som indblanding fra lokale autoriteter og sikkerhedsstyrkerne begrænser dog i et vist omfang udøvelsen af denne ret i visse dele af landet.

Politiske partier er forpligtede til at registrere sig ved justitsministeriet. Partierne er derudover forpligtede på at forfølge formål, der er i overensstemmelse med islam. Loven gør det besværligt for partier, at bliver registrerede, i det de skal have mindst 10.000 registrerede medlemmer. Vold rettet mod regeringen vanskeliggør aktiviteter for de lokale kandidater og de politiske partier i mange dele af landet.

⁵¹ Reporters without Borders, *Press Freedom Index 2011-2012*, anvendt 17. december 2012.

⁵² USSD, maj 2012, afsnit 2a.

⁵³ Ibid.

⁵⁴ Ibid.

⁵⁵ USSD, maj 2012, afsnit 2a, s. 21

⁵⁶ USSD, maj 2012, afsnit 2b

3.5 Religionsfrihed

Den afghanske forfatning slår fast, at islam er den officielle statsreligion og at ingen love kan være i modsætningsforhold til den hellige islamiske religion. Med hensyn til forhold som ikke er omtalt i forfatningen eller straffeloven, såsom konvertering og blasfemi, læner domstolene sig op af deres fortolkning af islamisk lov. Visse af disse fortolkninger er i konflikt med Verdenserklæringen om menneskerettigheder⁵⁷.

Der er religionsfrihed for ikke-muslimer og regeringen respekterer formelt denne frihed. I praksis bliver ikke-muslimer dog udsat for diskrimination og forfølgelse, herunder fængsling og død. Ikke-muslimer vælger således i stort omfang ikke at praktisere deres religion åbent⁵⁸.

Retten til at konvertere respekteres hverken i lovgivningen eller i praksis. Konvertering anses som frafald fra religionen og dermed strafbart med døden, ifølge visse fortolkninger af islamisk liv i landet. (Se afsnit 4.5)⁵⁹.

4. Særligt udsatte grupper

Udvælgelsen af særligt udsatte grupper, der behandles nedenfor er baseret på UNHCR's seneste guidelines for Afghanistan samt dansk praksis.

4.1 Etniske grupper

Personer, der tilhører etniske minoriteter i et givent område kan være i risiko for forfølgelse på baggrund af deres etnicitet. De er i forhøjet risiko, hvis de har forsøgt at kræve jord eller ejendom tilbage. Stridigheder omkring jordbesiddelser kan blive løst med vold eller med trusler om vold – især når forskellige etniciteter er involverede eller når kravet rettes mod en person i en position med autoritet⁶⁰.

UNHCR skriver i sine seneste guidelines: "UNHCR therefore considers that members of ethnic groups, including, but not limited to those affected by ethnic violence or land use and ownership disputes, particularly in areas where they do not constitute an ethnic majority, may be at risk on account of their ethnicity/race and/or (imputed) political opinion, depending on the individual circumstances of the case"⁶¹.

⁵⁷ USSD, juli 2012, afsnit 2, side 4.

⁵⁸ USSD, juli 2012, indledning, side 1.

⁵⁹ USSD, juli 2012, afsnit 2, side 4.

⁶⁰ UNHCR, december 2010, s 30.

⁶¹ UNHCR, december 2010, s. 30

Pashtuner i den nordlige og vestlige del af landet er blevet fordrevet på grund af den etniske forfølgelse og vold, der fulgte i kølvandet på Talibanregimets fald. Pashtuner, der udgør en minoritet i den nordlige del af landet har siden været udsatte, fordi de associeres med Talibanregimet, der mestendels blev ledet af pashtunere⁶².

Hazaraer udgjorde engang den største etniske gruppe i Afghanistan, men repræsenterer i dag omkring 9 % af den afghanske befolkning⁶³. Hazaraerne taler en dialekt af dari, der hedder Hazaragi og størstedelen af dem er shiamuslimer. En stor del følger den ismailitiske bevægelse, mens en mindre del af hazaraerne er sunnimuslimer⁶⁴.

Ifølge US Departement of State udsættes hazaraerne for samfundsmæssig diskrimination sideløbende med diskrimination på baggrund af klasse, race og religion. Diskriminationen foregår i form af : ” extortion of money through illegal taxation, forced recruitment and forced labor, physical abuse, and detention. Ethnic Hazaras reported occasionally being asked to pay bribes at border crossings where Pashtuns were allowed to pass freely” Det rapporteres videre, at “in Ghazni province in April, nomads reportedly attacked and burned 27 Hazara villages.”⁶⁵

Der har været udtrykt bekymring for, hvad det vil betyde for etniske minoriteter, at den amerikanske og afghanske regering har fremlagt planer om fredsforhandlinger med Taliban.⁶⁶ Minorities Rights Group skriver: ”Hazaras are concerned about the rising power of the warlords, who they feel pose a direct threat to their community. There have also been increasing ethnic tensions and incidents of violent clashes between Hazaras and nomadic Kuchis over access to land in recent years. Due to the severity of their persecution under the Taliban, Hazara leaders have insisted, along with leaders of other minority groups, that they be included in all negotiations with the Taliban.”⁶⁷

Kuchi betyder nomade på dari. Kuchifolket er fra det sydlige og østlige Afghanistan og udgør i højere grad en social end etnisk gruppe, om end kuchifolket har nogle af de karakteristika, der udgør en distinkt etnisk gruppe⁶⁸.

Den afghanske Menneskerettighedskommission (AIHRC) skriver, at Kuchifolkets adgang til at nyde retten til sundhed og uddannelse er problematisk⁶⁹.

⁶² Ibid.

⁶³ Minority Rights Group, profile Hazaras, anvendt 18. december 2012.

⁶⁴ Ibid.

⁶⁵ USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 44.

⁶⁶ Minority Rights Group, juni 2012, s. 132.

⁶⁷ Minority Rights Group, profile Hazaras, anvendt 18. december 2012.

⁶⁸ Minority Rights Group, Profile Kuchi, anvendt 18. december 2012.

Kuchifolket har i flere tilfælde været i voldsom konflikt med andre lokale beboere omkring retten til græsning af deres dyr. I maj 2010 udsendte AIHRC en pressemeddelelse vedrørende en sådan konflikt, hvori der blandt andet stod: "The AIHRC expresses its grave concern about the negligence of the government in resolving the problem of Kochies, and reoccurrence of the armed conflict between Kochies and native inhabitants of Behsood district of Maidan Wardak province that has resulted in the killing, injury and displacement of a number of inhabitants of the said district"⁷⁰.

Konflikten mellem kuchi og hazara folket beskrives også i Udlændingestyrelsens seneste fact-finding til Afghanistan. Heraf fremgår bl.a., at der har været fremsat beskyldninger om, at Taliban har støttet kuchi-folket, men at dette ikke er dokumenteret. Det fremgår videre, at flere kilder fremhæver, at selv om denne konflikt fremstår lokal har den en tilknytning til det politiske liv i Kabul.⁷¹

US Department of State skriver vedrørende etniske konflikter i Afghanistan "Ethnic tensions between Pashtun and non-Pashtun groups resulted in conflict and occasional killings. The NGO Minority Rights Group's Peoples under Threat index identified Afghanistan as a country where communities were most at risk of mass killing, especially because of targeting of persons based on ethnicity and religion."⁷²

4.2 Kvinder

UNHCR skriver i sine seneste guidelines generelt omkring afghanske kvinders behov for beskyttelse:

"UNHCR considers that women with the specific profiles outlined below, including victims of sexual and gender-based violence, and harmful traditional practices, as well as women perceived as contravening social mores, may be at risk on the ground of membership of a particular social group, religion and/or (imputed) political opinion depending on the individual circumstances"⁷³

US Department of State skriver, at internationale kønsekspertter anser Afghanistan for et særdeles farligt land for kvinder.⁷⁴

⁶⁹ AIHRC, 2009.

⁷⁰ AIHRC, pressemeddelelse 18. maj 2010

http://www.aihrc.org.af/2010_eng/Eng_pages/Press_Releases/2010/Pre_18_May_2010.pdf

⁷¹ Udlændingestyrelsen, marts 2012, s. 46-48.

⁷² USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 43

⁷³ UNHCR Guidelines, december 2010, s. 20

⁷⁴ USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 33

Ifølge Amnesty International lider kvinder og piger i Afghanistan under diskrimination, vold i hjemmet, tvangsægteskaber, og trafficking. Derudover bliver kvinder brugt til afregning, når stridigheder skal bilægges og gæld gøres op⁷⁵.

I juli 2009 trådte en lov i kraft, der gælder for det shiamuslimske mindretal. Loven giver, ifølge menneskerettighedsorganisationen Human Rights Watch, en mand ret til at nægte sin hustru basale fornødenheder, såsom mad, hvis hun ikke indfrier hans seksuelle krav. Loven giver videre fædre og bedstefædre første ret til børnene, pålægger kvinderne at få mandens tilladelse, hvis hun vil søge arbejde samt giver en voldtægtsforbryder mulighed for at undgå retsforfølgelse ved i stedet at betale ”blodpenge” til ofret⁷⁶.

EVAW (Law on Elimination of Violence against Women) trådte i kraft i 2009. Denne lov kriminaliserer vold mod kvinder, herunder voldtægt, ydmygelser, tæsk og nægtelsen af mad. Kriminalisering af voldtægt omfatter dog ikke voldtægt begået inden for ægteskab. USSD skriver om betydningen af denne lov i praksis: ”However, there was limited political will to implement the law, and it was neither widely understood nor successfully enforced. There were reports that women who sought assistance under the EVAW in a case of rape were subjected to virginity tests. Sharia also impeded successful prosecution of rape cases”⁷⁷

Mænd anklaget for voldtægt hævder ofte, at kvinden samtykkede, hvilket fører til, at kvinden anklages for utroskab.⁷⁸

I december 2011, blev 20-årige Gulnaz, der var offer for voldtægt benådet sammen med sin 8 måneder gamle søn efter internationalt pres og pres fra menneskerettighedsaktivister. Gulnaz aftjente 2 ½ år af en dom på 12 år for ”utroskab ved tvang”. Domstolene havde som udgangspunkt givet hende valget imellem at gifte sig med sin overgrebsmand eller aftjene den fulde dom⁷⁹.

Ifølge Congressional Research Service (CRS) har der yderligere været udtalelser, der har vækket bekymring for EVAW loven i praksis. CRS skriver: ”The optimism that greeted the EVAW law was further reduced on March 2,

⁷⁵ Amnesty International, maj 2012

⁷⁶ Human Rights Watch, august 2009. USAID har offentliggjort en oversættelse af loven, se oversættelsen <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4a24ed5b2.pdf>

⁷⁷ USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 33.

⁷⁸ USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 34.

⁷⁹ USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 34.

2012, when the Ulema Council issued a pronouncement saying women should be forced to wear the veil and be forbidden from traveling without a male chaperone. The pronouncement did reiterate support for the rights of women to inherit and own property, and to choose their marital partners. On March 6, 2012, Karzai endorsed the Ulema Council statement.”⁸⁰

Vold mod kvinder og piger er særdeles udbredt . US Department of State skriver “ women continued to suffer abuse at the hands of their husbands, fathers, brothers, armed individuals, parallel legal systems, and institutions of state such as police and justice systems. A UN women’s commission report released in January found that 87 percent of women were victims of domestic violence. Killing, assault, and sexual violence against women commonly involved family members as suspects.”⁸¹

Tvangsægteskaber og børneægteskaber er fortsat meget udbredt i Afghanistan. Ægteskaber er oftest arrangerede mellem familier, uden at kvinden har nogen indflydelse herpå. Det forekommer også, at kvinder bliver udsatte for ”salgsægteskaber”. Det vil sige piger, der indgår ægteskab i bytte for en bestemt mængde varer, kontanter eller som afvikling af familiens gæld. Traditionelle former for tvangsægteskaber er *baad dadan*, hvor en pige gives til en anden familie som betaling for en gæld og *baadal*, hvor to familier udveksler piger for at minimere omkostningerne ved ægteskab⁸².

EVAW lovgivningen kriminaliserer tvangsægteskaber eller ægteskaber mellem mindreårige samt *baad*. US Department of State skriver dog, at: “An estimated 70 percent of marriages were forced, and despite laws banning the practice, a majority of brides were younger than the legal marriage age of 16 (or 15 with a guardian’s and a court’s approval). In December a 15-year-old woman in Baghlan province was rescued by police after being locked in a basement bathroom, having her finger nails pulled out, and being forced into prostitution by her 30-year-old husband and in-laws. The husband escaped arrest, but her mother-in-law and sister-in-law were in jail at year’s end.”⁸³

En undersøgelse af gifte kvinder mellem 20 og 24 år fandt, at 39 procent var blevet gift før 18-års alderen. Meget få ægteskaber er registrerede, hvilket betyder, at tvangsægteskaberne er svære at gøre noget ved juridisk.⁸⁴

Der foreligger rapporter om, at kvinder der søgte om hjælp under EVAW i sager vedrørende tvangsægteskaber eller voldtægter blev underlagt mødomsprøver.⁸⁵

⁸⁰ Congressional Research Service, november 2012.

⁸¹ USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 34.

⁸² UNHCR, guidelines 2010, s. 23

⁸³ USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 36

⁸⁴ Ibid.

⁸⁵ Ibid.

FN rapporterer, at æresdrab sker med straffrihed i store dele af Afghanistan⁸⁶.

Kvinder, der ikke følger de **traditionelle normer** risikerer at blive udsatte for vold i hjemmet og andre former for straf. UNHCR skriver i sine guidelines, at: "Detention on the ground of perceived "morality crimes," such as "running away" from home (including in situations of domestic violence), being improperly unaccompanied or refusing marriage, also occurs. In such matters, customary law often takes precedence over criminal or civil law. Detention for breaches of customary or Shari'a law disproportionately affects women and girls. Women and girls who run away are often also prosecuted under "intention" to commit zina (sexual intercourse outside of marriage) charges."⁸⁷

De løbende trusler mod kvinders sikkerhed gør det dog nærmest umuligt for dem at deltage i det offentlige liv⁸⁸. Kvinder, der er **aktive i politik** er udsatte for et højere niveau af trusler og vold end mænd, der er profilerede. Kvinder, der arbejder for regeringen, NGO'er og udenlandske organisationer bliver udsatte for trusler fra oprørsgrupper.

Nadia Sidiqi, der ledte *women's affairs department* for Laghman provinsen blev den 10. december 2012 skudt på vej til arbejde, efter hun havde overtaget posten fra Hanifa Safi, der var blevet dræbt i et bombeangreb i juli samme år⁸⁹.

Human Rights Watch skriver, at: "Women who are active in political life – including parliamentarians and provincial councillors – face attacks and intimidation."⁹⁰

US Department of State skriver ligeledes om kvinder i offentlige roller: "Women who took on public roles that challenged gender stereotypes (such as female lawmakers, NGO leaders, and news broadcasters) received "night letters" most often sent by conservative elements, political powerbrokers, or insurgents to intimidate them and their families. NGOs reported increasing violence against women working in the public and nonprofit sectors, including killings."⁹¹

USSD skriver: "The wide range of violence against women also included trafficking and abduction."⁹²

⁸⁶ FN, maj 2009, s. 30.

⁸⁷ Ibid. s. 24

⁸⁸ SIGI, Gender Equality And Social Institutions In Afghanistan, anvendt den 22 november 2010.

⁸⁹ BBC News Asia, 10. december 2012.

⁹⁰ Human Rights Watch, juli 2010, afsnit 5.

⁹¹ USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 39

⁹² USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 39

UNHCR's Guidelines beskriver situationen for **enlige kvinder**, således: "Unaccompanied women or women lacking a male 'guardian' (mahram), including divorced women, unmarried women who are not virgins, and women whose marriage engagement have been broken, continue to face social stigma and general discrimination. Women without male support and protection generally lack the means of survival, given existing social norms imposing restrictions on women living alone, including limitations on their freedom of movement."⁹³

Retssystemet er i vidt omfang diskriminerende overfor kvinder. Voldtægter, tvangsægteskaber og æresdrab behandles ofte ikke af retssystemet som kriminelle handlinger. Måden sharialovgivningen fortolkes på lokalt forhindrer en vellykket retsforfølgelse i voldtægtssager. Under en mulig fortolkning af sharia kan voldtægt behandles som utroskab, hvilket kan medføre en straf på stening til døde eller 100 piskeslag. En kvinde som kommer med anklager om voldtægt skal under visse fortolkninger af Shari'a frembringe fire vidner for at bevise, at voldtægten skete som et resultat af tvang. Anklagede mænd hævder ofte, at ofret frivilligt indvilgede, hvilket resulterer i en anklage om utroskab mod ofret⁹⁴.

Kvinder, der forsøger at flygte fra tvangsægteskaber og lignende, er i nogle tilfælde endt i fængsel, dømt for f.eks. utroskab og der er forekommet episoder, hvor politiet selv har begået handlinger i strid med EVAW-lovgivningen. I praksis er kvinders adgang til at søge hjælp gennem retssystemet således særdeles begrænset, og myndighederne er ikke i stand til - eller villige til - at yde kvinder den fornødne beskyttelse.

Amnesty International skriver om kvinders generelle adgang til at søge beskyttelse: "The police and courts often failed to address women's complaints of abuse, so that allegations of beatings, rape and other sexual violence were rarely investigated. Women trying to flee abusive marriages were detained and prosecuted for alleged offences such as "home escape" or "moral" crimes, neither of which was provided for in the Penal Code and which were incompatible with international human rights law."⁹⁵

US Department of State skriver: "Police response to domestic violence was limited, in part due to low reporting, sympathetic attitudes towards perpetrators, and limited protection for victims. There were reports of government officials' complicity in violations of the EVAW law."⁹⁶ og videre: "Most women did not seek legal assistance for domestic or sexual abuse because they did not know their rights or because they feared prosecution themselves or return to their family or the perpetrator. Women sometimes turned to shelters for assistance and sometimes practiced self-immolation."⁹⁷

⁹³ UNHCR, guidelines december 2010, s. 23-24.

⁹⁴ Ibid.

⁹⁵ Amnesty International, maj 2012.

⁹⁶ USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 34.

⁹⁷ Ibid.

Human Rights Watch skriver: “The incarceration of women and girls for “moral crimes” such as running away from home—even when doing so is not prohibited by statutory law—also continues to be a major concern, with an estimated half of the approximately 700 women and girls in jail and prison facing such charges.”⁹⁸

Ifølge Human Rights Watch skriver videre, at der langt fra tilstrækkelige med *shelters* for kvinder, der søger beskyttelse⁹⁹

4.3 LGBTI (lesbian, gay, bisexuals, transgender and Intersex)

Forhold til personer af eget køn er forbudt ved lov i Afghanistan. Ifølge *The International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association (ILGA)* anvendes sharia lovgivning, der straffer homoseksualitet med døden, sammen med den kodificerede straffelov. Der er dog ikke kendte tilfælde af dødsstraf for homoseksualitet siden Talibanstyret¹⁰⁰.

UNHCR skriver ligeledes i sine guidelines, at homoseksualitet efter den afghanske straffelov er strafbart med ”long imprisonment” og er strafbart med døden i henhold til sharialovgivningen¹⁰¹.

UNHCR skriver i sine seneste guidelines vedrørende LGBTI personers behov for beskyttelse:

“In light of the strong societal taboos, as well as the criminalization of “homosexual conduct”, UNHCR considers that LGBTI individuals may be at risk on account of their membership of a particular social group, i.e. their sexual orientation and/or gender identity, since they do not, or are perceived not to conform to prevailing legal, religious and social norms. It should be borne in mind that LGBTI individuals cannot be expected to change or conceal their identity in order to avoid persecution. Furthermore, the existence of significant criminal sanctions for “homosexual conduct” is a bar to State protection, including where persecutory acts are perpetrated by non-State actors such as family or community members.”¹⁰²

4.4 Børn

Ifølge UNHCR er børn blandt de mest sårbare grupper i Afghanistan og bærer hovedbyrden ved den væbnede konflikt, der pågår. UNHCR skriver generelt om børns behov for beskyttelse:

⁹⁸ Human Rights Watch, januar 2012, s. 3

⁹⁹ Human Rights Watch, januar 2012, s. 4.

¹⁰⁰ ILGA, maj 2012.

¹⁰¹ UNHCR, december 2010, s. 28.

¹⁰² UNHCR, december 2010, s. 29.

”UNHCR considers that children with the specific profiles outlined below, including child soldiers, school-age children, particularly girls, as well as children victims of sexual and gender-based violence, may be at risk on the ground of membership of a particular social group, religion and/or (imputed) political opinion depending on the individual circumstances of the case.”¹⁰³

Ifølge CIA World Fact Book har Afghanistan har den højeste børnedødelighed i verden¹⁰⁴

På grund af tørke og fødevarerangel er mange familier tvungne til at sende deres børn på gaden for at tigge om mad og penge.¹⁰⁵

Ifølge FN blev mere end 355 børn, herunder mindst 67 piger, dræbt eller sårede i den væbnede konflikt i perioden fra august til september 2012¹⁰⁶.

Vold mod og misbrug af børn er udbredt i hele landet og ifølge AIHRC i stigning. Misbruget omfatter generelt omsorgssvigt, fysisk og seksuelt misbrug samt børn, der bliver forladt og underlagt tvangsarbejde for at afbetale familiens gæld¹⁰⁷.

Der foreligger rapporter om, at politiet har slået og misbrugt børn seksuelt, der var i fængsel.¹⁰⁸

Seksuelt misbrug og vold er fortsat meget udbredt, herunder tilfælde hvor gerningsmændene er familiemedlemmer¹⁰⁹. UNHCR skriver i sine guidelines: “The general climate of impunity and the vacuum in rule of law has adversely affected the reporting of sexual abuse and violence against children to the authorities and the prosecution of perpetrators. Children subjected to the practice of *bacha bazi* – who are often driven into the practice by poverty, coercion or force – need to be considered by adjudicators as victims and survivors of rape, rather than persons freely exercising a sexual preference.”¹¹⁰

US Department of State skriver: “Sexual abuse of children remained pervasive. NGOs noted that most child victims were abused by extended family members. During the year the MOI recorded an estimated 100 cases of child rape in Kabul alone.”¹¹¹

¹⁰³ UNHCR, december 2010, s. 25

¹⁰⁴ CIA World Fact-book, opdateret 10 december 2012 (121, 63 døde under 1 år pr. 1000 levende fødsler)

¹⁰⁵ USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 41

¹⁰⁶ FN, december 2012, s. 8.

¹⁰⁷ USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 41.

¹⁰⁸ USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 41

¹⁰⁹ UNHCR, december 2010, s. 27.

¹¹⁰ UNHCR, december 2010, s. 27.

¹¹¹ USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 41

Vedrørende retsforfølgelse af gerningsmændene, skriver USSD: "Most child sexual abusers were not arrested, however, and there were reports that security officials and those connected to the ANP raped children with impunity."¹¹²

US Department of State skriver videre om praksis for såkaldt "bacha baazi": Media outlets continued to report that harems of young boys were cloistered for "bacha baazi," a practice in which young boys are sold to powerful local figures and businessmen and trained to dance in female clothes for male audiences and then used and traded for sex; however, credible statistics were difficult to acquire as the subject was a source of shame."¹¹³ Ifølge samme kilde er seksuel udnyttelse af børn, såsom "bacha baazi," ikke specifikt kriminaliseret i lovgivningen.¹¹⁴

Levevilkår for børn på **børnehjem** er meget svære. Der rapporteres om mentalt, fysisk og seksuelt misbrug og der har været tilfælde, hvor børn er blevet handlede ud af børnehjemmene. Der er videre ikke altid adgang til rindende vand, opvarmning om vinteren, indendørs rørlægning, adgang til sundhedsvæsenet eller uddannelse på børnehjemmene.¹¹⁵

Uledsagede mindreårige og børn, der er separerede fra deres forældre udgør, ifølge UNHCR, en af de mest sårbare grupper i Afghanistan. Ifølge estimater er der omkring 37.000 børn, der lever på gaden i byområderne, men der er ikke lavet en ny optælling i år. Børn på gaden har meget svær eller ingen adgang til regeringens servicetilbud. Politiet fængsler og banker jævnligt børn de finder på gaden¹¹⁶.

Der er endvidere rapporter om, at oprørsgrupper i stigende grad rekrutterer **børnesoldater** ligesom der er dokumenterede sager, der viser, at Taliban bruger børn til selvmordsaktioner. Børn mellem 13-16 år er blevet narret, lovet penge eller på andre måder tvunget til at udøve selvmordsaktioner¹¹⁷. US Department of State skriver bl.a: "Anecdotal evidence suggested that insurgent recruitment of underage soldiers continued to rise. There were also numerous credible reports that the Taliban and other insurgent forces recruited children younger than age 18, in some cases as suicide bombers and human shields, and in other cases to assist with their work. The media, NGOs, and UN agencies reported that the Taliban tricked children, promised them money, or forced them to become suicide bombers."¹¹⁸

¹¹² USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 41.

¹¹³ USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 41.

¹¹⁴ USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 42.

¹¹⁵ USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 42.

¹¹⁶ USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 42.

¹¹⁷ UMAMA, februar 2010, s. 5

¹¹⁸ USSD, maj 2012, afsnit 1 g, s. 17

Der foreligger yderligere rapporter om at børn også rekrutteres til det afghanske militær eller politi og pro-regerings militser og at børnene er blevet seksuelt misbrugt.¹¹⁹

UNHCR skriver også, at der er bekymring omkring, at børn er blevet rekrutteret til de afghanske sikkerhedsstyrker og det nationale afghanske politi. Med hensyn til **tvangsrekruttering** til de bevæbnede oprørsgrupper skriver UNHCR i sine seneste guidelines: "Forced recruitment of children by armed groups, including the Taliban, the Haqqani network, Hezb-i-Islami, the Tora Bora Front and Jamat Sunat al-Dawa Salafia, is reported, particularly in the southern, south-eastern and eastern regions. Internally displaced children and children part of isolated populations in conflict-affected areas are particularly at risk of recruitment into armed anti-Government groups. Such groups have reportedly abducted children for the purposes of military training in Pakistan. These children have also been used to carry out suicide attacks or to plant explosives, often resulting in their own deaths."¹²⁰

Med hensyn til risikoen for **trafficking** skriver US Department of State i sin *Trafficking in Persons Report 2012*: "Afghanistan is a source, transit, and destination country for men, women, and children subjected to forced labor and sex trafficking. Trafficking within Afghanistan is more prevalent than transnational trafficking. The majority of victims are children, and during the year, IOM reported that younger boys and girls were increasingly subjected to forced labor in carpet-making factories and domestic servitude, and in commercial sexual exploitation, forced begging, and transnational drug smuggling within Afghanistan and in Pakistan, Iran, and Saudi Arabia. Some families knowingly sell their children for forced prostitution, including for *bacha baaʒi* – where wealthy men use groups of young boys for social and sexual entertainment. Other families send their children with brokers for employment but the children end up in forced labor. Opium-farming families sell their children – especially girls – to settle debts with opium traffickers."¹²¹

Den lovlige alder for at indgå ægteskab er 16 år for piger og 18 år for drenge, men internationale og lokale observatører vurderer, at omkring 60 procent af alle piger bliver gift, før de fylder 18 år. Traditionen med at give penge til brudens familie betyder, at familier lover deres døtre væk helt ned til 6–7 års alderen, under aftale om at ægteskabet udsættes til pigen har nået puberteten. US Department of State skriver dog: "However, reports indicated that this delay was rarely observed and that young girls were sexually violated not only by the groom but also by older men in the family, particularly if the groom was also a child. There were reports that young girls who were married between the ages of nine and 11 attempted self-immolation."¹²²

¹¹⁹ USSD, maj 2012, afsnit 1 g, s. 17

¹²⁰ UNHCR guidelines, december 2010, s. 25.

¹²¹ USSD, juni 2012

¹²² USSD, maj 2012, afsnit 6, s. 42.

4.5 Religiøse mindretal og uislamisk adfærd

Pålidelige data om den religiøse **demografi** i Afghanistan er ikke tilgængelige, fordi der ikke i årtier er lavet en officiel national optælling. Observatører estimerer, at ca. 80 % af befolkningen er sunnimuslimer, 19 % er shiamuslimer og at andre religiøse grupper således udgør mindre end 1 % af den afghanske befolkning. Ifølge de religiøse mindretalsgruppers egne estimater er der omkring 2000 sikher, mere end 400 baha'ier og ca. 100 hinduer. Der er et lille kristent mindretal, der skønnes at have mellem 500 og 8000 tilhængere. Der er kendskab til én afghansk jøde¹²³.

Disse religiøse mindretal er mål for diskrimination og forfølgelse.¹²⁴ Ifølge USCIRF (US Commission on International Religious Freedom) er: "Conditions for religious freedom are exceedingly poor for dissenting members of the majority faith and for minority religious communities."¹²⁵

UNHCR skriver generelt om beskyttelsesbehovet for personer, der opfattes som om de går imod sharialovgivningen, at: "UNHCR considers that persons perceived as contravening Shari'a law, including persons accused of blasphemy and converts from Islam, as well as members of minority religious groups, may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case."¹²⁶

USCIRF skriver vedrørende situationen for det shiamuslimske mindretal: "Despite the situation of Afghanistan's Shi'a Muslim minority having improved markedly since the end of Taliban rule, its members still are threatened by insurgents and their future is uncertain once international forces withdraw. Most Shi'a Afghans are from the Hazara ethnic group and comprise between 10 to 19 percent of the population. Hazaras traditionally have been harshly discriminated against and segregated from the rest of society for a combination of political, ethnic, and religious reasons."¹²⁷

Selv om det er tilladt for **sikher og hinduer** at praktisere deres religion offentligt møder de diskrimination og intimidering. Selv om hinduer og sikher har adgang til at få deres tvister løst ved forskellige instanser, føler de sig i praksis ubeskyttede¹²⁸. Sikher og hinduer oplever også problemer med myndigheder og kommandørers konfiskation af deres jord samt problemer med at få adgang til jord til kremering¹²⁹.

¹²³ USSD, juli 2012, afsnit 1, s.2.

¹²⁴ Ibid, s. 12-13

¹²⁵ USCIRF, marts 2012, s. 11

¹²⁶ UNHCR, december 2010, s. 18.

¹²⁷ USCIRF, marts 2012, s. 287

¹²⁸ USSD, november 2010.

¹²⁹ UNHCR, december 2010, s. 20

I maj 2007 blev der truffet afgørelse omkring status for trosretningen **Baha'i**. Her fandt myndighederne, at Baha'i er en form for blasfemi og dermed belagt med dødsstraf¹³⁰.

Det britiske udenrigsministerium vurderer, at kristendom ikke er accepteret i Afghanistan. De fremhæver, at der diskrimineres mod **kristne** og at de oplever verbale og fysiske overgreb fra myndighederne, tidligere venner og familiemedlemmer¹³¹.

USCIRF skriver om forholdene for kristne, at ”The NGO the Barnabas Fund reported that the Taliban has used social media to threaten Christians. In October 2011, the Taliban released on its website a warning that any Afghan suspected of converting to Christianity will be targeted for death. In January 2012, a Taliban blog posted pictures of Christians being baptized, individual baptismal certificates, and worship times. The one public church in Afghanistan, which predominately was used by the expatriate community, closed in 2010 when the landowner reportedly breached its 99 year lease.”¹³²

Retten til at skifte religion respekteres ikke hverken i loven eller i praksis. **Konvertering** fra islam bliver anset som frafald fra troen og kan straffes med dødsstraf ifølge visse fortolkninger af sharialovgivningen. En borger, der konverterer fra islam vil få tre dage til at trække sin konvertering tilbage eller blive idømt dødsstraf ved hængning. Konvertitter kan også blive frataget deres ejendom og få deres ægteskaber erklærede ugyldige¹³³. UNHCR skriver i sine guidelines:” Often seen by family members and other traditional social structures as a source of shame, converts from Islam may also face isolation, pressure to recant and, in some cases, physical harm. As a result, converts often conceal their faith and avoid worshipping in public. “¹³⁴

Personer, der er anklagede for brud på sharialovgivningen, såsom blasfemi, frafald fra troen, homoseksualitet og utroskab risikerer ikke blot social udstødning, men også formel retsforfølgning¹³⁵.

USCIRF skriver: “Individuals who dissent from the prevailing orthodoxy regarding Islamic beliefs and practices are subject to legal action that violates international standards, for example prosecutions for religious —crimes— such as apostasy and blasphemy. In addition, the Afghan government remains unable, as well as at times unwilling, to protect citizens against violence and intimidation by the Taliban and other illegal armed groups.”¹³⁶

4.6 Personer i konflikt med de nuværende magthavere

Personer, der opfattes som kritiske over for lokale eller regionale magthavere, er i risiko for forfølgelse.

¹³⁰ Freedom House, maj 2010

¹³¹ FCO letter, response to COIS enquiries , 8 January 2010, refereret i UK Home Office, november 2010

¹³² USCIRF, marts 2012, s.288

¹³³ UNHCR, december 2010, s. 18..

¹³⁴ UNHCR, december 2010, s. 19.

¹³⁵ Ibid.

¹³⁶ USCIRF, marts 2012, s.282

I nogle tilfælde er afghanske civile, der anklages for at samarbejde med bevæbnede grupper, der kæmper mod regeringen, blevet tilbageholdt og udsat for overgreb af internationale eller afghanske væbnede styrker.

UNHCR skriver i sine seneste guidelines: "Civilians suspected of collaborating with, or otherwise supporting, armed anti-Government groups may face arbitrary detention, including detention without charge, and ill-treatment by ISAF or Afghan authorities."¹³⁷

Der rapporteres derudover om overgreb i form af mishandling og tortur på personer, der tilbageholdes af efterretningstjenesten (National Directorate for Security - NDS). Der er ikke regelmæssig adgang for uafhængig monitorering af disse detentionsfaciliteter. Der rapporteres videre om, at også børn tilbageholdes af NDS og udsættes for mishandling og trusler på grund af mistanke om støtte eller associering til oprørsgrupper.¹³⁸ Også Amnesty rapporterer om, at personer i efterretningstjenestens varetægt, udsættes for tortur. Amnesty skriver i sin årsrapport fra 2012: "The National Directorate of Security (NDS), Afghanistan's intelligence service, continued to arbitrarily arrest and detain suspects, denying them access to a lawyer, their families, the courts or other external bodies. The NDS faced credible allegations of torturing detainees and operating secret detention facilities. NATO ceased transferring detainees to Afghan forces after a UN report, issued in October, documented the systematic use of torture by NDS officers. According to the report, prisoners had been tortured in 47 NDS and police detention facilities across 22 provinces."¹³⁹

Også US Department of State beskriver denne situation: "There were credible reports that the government or its agents committed arbitrary or unlawful killings. Police beatings resulted in at least one death in custody in Kabul in March, and the United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA) documented one death from torture in ANP and National Directorate of Security (NDS) custody in Kandahar in April (see section 1.c.). Media sources reported that police in Kandahar in the 3rd Afghan Border Police (ABP) Zone headquartered in Spin Boldak were involved in extrajudicial killings and torture."¹⁴⁰

Ifølge same kilde, udnytter myndighederne i visse situationer deres magt og arresterer folk uden hjemmel. USSD skriver: "According to NGOs, authorities continued to arbitrarily detain citizens without clear legal authority and due

¹³⁷ UNHCR, december 2010, s. 16.

¹³⁸ UNHCR, december 2010, s. 16-17.

¹³⁹ Amnesty, maj 2012.

¹⁴⁰ USSD, maj 2012, s. 2.

process. Local law enforcement officials reportedly illegally detained persons on charges not provided for in the penal code and used their official status to resolve petty disputes.”¹⁴¹

Menneskerettighedsaktivister og **kvinderettighedsforkæmpere** oplever trusler og chikane fra myndighederne, ligesom de oplever systematisk vold og trusler fra oprørsgrupper, lokale krigsherrer og militser¹⁴².

Freedom House skriver, at selv om NGO'ernes arbejde ikke formelt begrænses af myndighederne har de ikke mulighed for at arbejde frit. Freedom House skriver om NGO'ernes mulighed for at arbejde: “(...) their ability to operate freely and effectively is impeded by the worsening security situation and increasingly restrictive bureaucratic rules. Both foreign and Afghan NGO staff members have been targeted in a growing number of kidnappings and violent attacks by criminals and insurgents. Civil society activists, particularly those who focus on human rights or accountability issues, continue to face threats and harassment.”¹⁴³

Som følge af de mange årtiers krig og konflikt i Afghanistan er landet plaget af stærke lokale grupperinger og oprørsgrupper. International Crisis Group skriver om dette: “Three decades of warfare in Afghanistan have produced a multitude of warlords and commanders. Institutions have been supplanted by abusive powerholders, who maintain their control through violence, patronage, corruption, and external backing.”¹⁴⁴

4.7 Personer i konflikt med oprørsgrupper

Oprørsgrupper målrettede i løbet af den første halvdel af 2012 i stigende grad deres angreb mod civile, der blev opfattet som støtter af regeringen eller de internationale militære styrker. De primære mål for angrebene var offentligt ansatte, ansatte ved politiet, stammeledere, civile anklaget for spionage for regeringen eller de internationale militære styrker og embedsmænd.¹⁴⁵

FN skriver om perioden fra september til december 2012, at :“(...) an insurgent campaign of intimidation and targeted killings of influential political, religious or tribal figures and community and women's activists continues unabated¹⁴⁶.

¹⁴¹ USSD, maj 2012, s. 6-7.

¹⁴² Ibid. s. 13.

¹⁴³ Freedom House, marts 2012.

¹⁴⁴ International Crisis Group, januar 2010.

¹⁴⁵ UMAMA, juli 2012, s. 21.

¹⁴⁶ FN, december 2012, s. 5.

Fraværet af lokale regeringsinstitutioner har givet Taliban rig mulighed for at udfylde tomrummet. Ifølge International Crisis Group udnævner oprørsgrupperne guvernører, opkræver skatter, driver domstole og medierer ved tvister¹⁴⁷. Ifølge samme kilde har Taliban på nuværende tidspunkt etableret skyggeregeringer i 33 af Afghanistans 34 provinser¹⁴⁸.

EASO skriver i sin rapport fra december 2012, at: “ In the Taliban’s messages those working with the Karzai government are described using specific words such as *munafiq* (hypocrite), *ghulam* (slave), *ajir* (agent) and *gandagai* (puppet). ”¹⁴⁹

UNHCR skriver videre, at det fremgår af en aflyttet besked fra Mullah Omar, Talibans spirituelle leder, at han har beordret medlemmer af Taliban til at fange og henrette afghanere, der støtter eller arbejder for **koalitionsstyrkerne** eller den afghanske regering, såvel som kvinder, der hjælper eller tilvejebringer information til koalitionsstyrkerne¹⁵⁰.

Ifølge EASO forsøger Taliban og andre oprørsgrupper at fjerne den folkelige opbakning til og isolere folk fra regeringen ved bl.a. kidnapning og målrettede drab på regeringsembetsmænd. Taliban og andre oprørsgrupper har erklæret i offentlige udtalelser og beskeder, at embedsmænd er et mål for angreb og krævede, at folk holdt op med at arbejde for dem. Oprørsgrupper har sat check-points op med det formål at finde personer, der arbejder for regeringen. Familier til ansatte ved myndighederne er ligeledes også et mål for oprørsgrupperne¹⁵¹.

Ifølge samme rapport er også ansatte hos sikkerhedsstyrkerne, herunder det nationale politi mål for angreb. Især det lokale politi (ALP) er udsatte, idet deres arbejde foregår lokalt og ofte i fjerntliggende områder. De ansatte her er ikke kun et mål i arbejdstiden, men blev også udsat for angreb, når de færdedes privat ligesom deres familier også er mål for angreb.¹⁵² Ansatte hos de internationale militære styrker (IMF) udgør videre en stor målgruppe, i det dette sammen med udenlandsk bistand udgør den vigtigste kilde til arbejde i Afghanistan. Ifølge EASO betyder den økonomiske situation i Afghanistan, at mange trodser risikoen for at blive et mål for oprørsstyrkerne for at få arbejde. EASO skriver: ” Road construction companies contracted to the IMF, interpreters, contractors, drivers of IMF supply trucks and people frequenting PRT [Provincial Reconstruction Team] or IMF bases were victims of intimidation by night letters, killings, IED attacks or SAF attacks by

¹⁴⁷ International Crisis Group, november 2010, s. 5.

¹⁴⁸ International Crisis Group, november 2010, s. 5, note 15.

¹⁴⁹ EASO december 2012, s.38.

¹⁵⁰ UNHCR, december 2010, s. 8.

¹⁵¹ EASO december 2012, s.47

¹⁵² EASO, december 2012, s. 52.

motorcyclists. Relatives of these people have been targeted as well by insurgents. Insurgents set up illegal checkpoints to look for people with links to the IMF”¹⁵³

Andre afghanere, der samarbejder med regeringen eller som bliver tillagt en regeringsstøttende holdning eller adfærd er ligeledes mål for oprørsgruppernes angreb. Dette gælder også deres familiemedlemmer. EASO rapporten refererer til et eksempel, der viser hvor lidt, der under nogen omstændigheder skal til, før personer betragtes som støtter af regeringen: ” An extreme example was found of five local farmers who were killed by the Taliban in Helmand on the accusation of having accepted fertilisers and other agricultural support from a government programme”¹⁵⁴.

Kommandører i anti-Taliban militser eller pro-regeringsmilitser udgør videre et mål for oprørsgrupperne, ifølge EASO rapporten, der også nævner stamme *ældre*, andre lokale ledere og gejstlige samt afhoppere fra oprørsgrupperne som mål for angreb¹⁵⁵.

Flere rapporter fremhæver, at personer, der mistænkes for ”**spionage**” på vegne af det afghanske militær eller de internationale styrker, risikerer at blive henrettet af bevæbnede oprørsgrupper. I flere tilfælde drejer det sig om kvinder og børn. Eksempelvis blev en 60-årig kvinde og hendes 17-årige barnebarn henrettet af Taliban ved en vejspærring på grund af en anklage om spionage for de internationale styrker, idet soldaterne havde fundet en dollarseddel i drengens lomme¹⁵⁶. I juni 2010 henrettede Taliban, ifølge rapporter, en 7-årig dreng på grund af mistanke om spionage for USA og de allierede tropper. Drengen blev hængt i et træ. Ifølge den regionale guvernørs talsperson skete henrettelsen kun et par dage efter, at drengens bedstefar åbent havde talt imod militante personer i deres hjemby¹⁵⁷.

Ifølge EASO beskriver flere kilder Talibans jagt efter spioner. Anklagen kan medføre bortførelse eller drab. EASO skriver videre, at: “Taliban have established courts in areas under their control in which judges pronounced punishments for alleged spies, including mutilation and execution. Some executions happened in public and mutilation of the corpse was also practiced.”¹⁵⁸

Afghanere, der arbejder for FN eller internationale og nationale **NGO’er** oplever trusler, angreb, bortførelser og drab fra Taliban og andre oprørsgrupper. Familiemedlemmer til personer der udfører

¹⁵³ EASO, december 2012, s. 64.

¹⁵⁴ EASO, december 2012, s. 60.

¹⁵⁵ EASO, december 2012, s. 60.

¹⁵⁶ UNHCR, december 2010 s. 21.

¹⁵⁷ UNHCR, december 2010, s. 9.

¹⁵⁸ EASO, december 2012, s. 74.

humanitært arbejde er ligeledes i risiko¹⁵⁹. EASO skriver: "Several sources reported the intimidation and targeting of people working for international organisations, companies and NGOs by insurgents. One source explained that the Taliban defined a policy towards these kinds of organisations, allowing some of them to operate."¹⁶⁰

Det fremgår af Udlændingestyrelsens fact-finding rapport, at kvindelige ansatte i NGO'er er særligt udsatte:

"An independent research institute in Kabul pointed out that especially women working with NGOs are at a real risk of being killed or kidnapped by the Taliban. In Kabul there may be kidnappings for ransom by criminal groups, but as regards politically motivated kidnappings, there are not many cases. According to the independent research institute in Kabul, the problems arise when people travel in areas controlled by the Taliban. The institute's researchers "clean" themselves when going to the field by removing SIM cards from their cell phones and not showing any signs which may link them to an organization working with the international community."¹⁶¹

Menneskerettighedsaktivister og **kvinderettighedsforkæmpere** oplever trusler og chikane fra myndighederne, ligesom de oplever systematisk vold og trusler fra oprørsgrupper, lokale krigsherrer og militser¹⁶².

UNHCR skriver vedrørende **tvangshvervning**: "Local inhabitants are reportedly coerced into supporting anti-Government groups through threats or the use of force. These intimidation tactics are compounded by the reduced public confidence in the capacity of the Afghan Government and international forces to maintain security and provide basic services"¹⁶³

EASO skriver vedrørende Talibans lokale *modus operandi*. "The groups operate following a general pattern of establishing influence and control in a territory. They first infiltrate a region and engage the population by way of persuading and preaching. Next, they conduct a campaign of intimidation and violence in order to eliminate opposition against them. Finally, they install a shadow government, providing justice and collecting taxes"¹⁶⁴

Vedrørende anvendelsen af direkte vold i forbindelse med tvangshvervning konkluderer EASO følgende:

"Forced recruitment by Taliban military commanders, leaders or fighters (i.e. situations where individuals or their families are directly approached and forced to join up under threat of retaliation or violence if they refuse) has to be considered as exceptional. Many reliable sources state this explicitly and plausible arguments are given for this statement."¹⁶⁵

¹⁵⁹ UNHCR, december 2010, s. 13.

¹⁶⁰ EASO, december 2010, s. 70.

¹⁶¹ Udlændingestyrelsen, marts 2012, s.23.

¹⁶² UNHCR, december 2010.

¹⁶³ UNHCR, december 2010, s. 8.

¹⁶⁴ EASO, juli 2012, s. 22.

¹⁶⁵ EASO, juli 2012, s. 42.

Udenrigsministeriet svarer i et notat fra 2. marts 2011 på spørgsmålet om, hvilke metoder Taleban anvender ved herved, at ”Begge kilder [ISAF og AIHCR] peger på, at det ikke anses for sædvanligt, at der anvendes trusler ift. herved af soldater og selvmordsbombere. Disse lader sig oftest rekruttere på frivillig basis. Det er dog opfattelsen, at der i nogle tilfælde kan anvendes trusler eller vold, fx mod familiemedlemmer. Der anvendes oftest andre metoder i form af intimidering og ’hjernevask’. De rekrutterede er ofte unge, uuddannede, fattige og naive, der lader sig forføre af Talebans argumenter”¹⁶⁶

UNHCR kritiserer EASO for, at definere begrebet tvangsrekruttering for snævert ved at afgrænse det til at omfatte situationer, hvor individer tvinges til at lade sig herved under anvendelsen af eller truslen om umiddelbar vold. Ifølge UNHCR inkluderer denne definition ikke: “Taliban recruitment mechanisms based on broader coercive strategies, including fear, intimidation and the use of tribal mechanisms to pressurize individuals into joining the Taliban.” EASO’s konklusion om, at tvangsrekruttering er undtagelsen snarere end regelen kan derfor, ifølge UNHCR, ikke anvendes om andre former for tvangsmæssig rekruttering.¹⁶⁷

UNHCR skriver videre om distinktionen mellem frivillig og tvangsmæssig rekruttering, at : “In circumstances where recruitment is based at least in part on fear, intimidation, tribal pressures or other coercive elements, it is exceedingly difficult in practice to make a clearcut distinction between individuals joining the Taliban voluntarily and individuals being forcibly recruited.”¹⁶⁸

Derudover opfordrer UNHCR til at beslutningstagere er opmærksomme på, at EASOs konklusioner kun kan omfatte områder, hvor information er frit tilgængelig. UNHCR skriver: ”Decision-makers ought, furthermore, to take duly into account the fact that there is general lack of access to parts of Afghanistan for journalists, humanitarian workers, human rights observers and others, due to security considerations. As a result, for these parts of the country only limited information about human rights violations is available. In those circumstances, the absence of credible information about forcible recruitment practices does not necessarily equate to the absence of such practices.”¹⁶⁹

EASOs konklusion vedrørende tvangsrekruttering er videre blevet kritiseret af Amnesty International, som kalder konklusionen “uholdbar”. Amnesty skriver: ”In the light of UNAMA’s authoritative report “Afghanistan midyear report 2012 Protection of Civilians in Armed Conflict” as well as Amnesty International’s own research, there seems to be a real risk of forced recruitment by Taleban and other armed groups especially in areas under their control and influence

¹⁶⁶ Udenrigsministeriet, marts 2011, s. 2.

¹⁶⁷ UNHCR, juli 2012, punkt 4.

¹⁶⁸ UNHCR, juli 2012, punkt 5.

¹⁶⁹ UNHCR, juli 2012, punkt 8.

and government justice mechanisms and services are weak. According to the below findings cases of direct forced recruitment occur in areas other than those considered exceptional in the EASO conclusion.”¹⁷⁰

Vedrørende rekruttering af andre etniciteter end pashtunere skriver EASO, at antallet af ikke-pashtunere i Taliban er steget efter 2006 og at rekrutteringen af andre etniciteter afhænger af økonomiske incitamenter og religiøse overbevisninger. Vedrørende rekruttering af etniske hazaraer skriver EASO: ” Reports found about Hazaras joining the Taliban all mention community mobilisation or Hazara commanders joining the Taliban ranks with their armed group. It concerns former Taliban allies, mobilisation because of local conflicts or driven by financial incentives”¹⁷¹

Vedrørende tvangsrekruttering af børn, se afsnit 4.4.

4.8 Personer i risiko for blodhævn og æresforbrydelser

Ifølge UNHCR er brugen af blodhævn rodfæstet i den traditionelle afghanske kultur. Blodfejder starter ofte som reaktion på en opfattelse af, at ejendomsretten, retten til vand eller jord eller en kvindes ære er blevet krænket. Målet for blodhævn er en person, der associeres med den familie eller stamme, der anses for at have begået kränkelsen.

Blodhævn kan gå i arv fra generation til generation. Indimellem forsøges med mægling fra de traditionelle ældreråd (*jirga*), især blandt pashtunere¹⁷².

UNHCR skriver vedrørende beskyttelsesbehovet hos personer, der frygter blodhævn: ”UNHCR considers that persons involved in, or targeted because of, a blood feud may, depending on the circumstances of the individual case, be at risk on account of membership of a particular social group. Claims by persons with the aforementioned profiles may, however, give rise to the need to examine possible exclusion from refugee status.”¹⁷³

Udlændingestyrelsen har, i sin seneste fact-finding mission til Afghanistan, blandt andet fokus på konsekvenserne for personer, der bryder sociale normer og kaster vanære over familien ved at have et forhold uden at være gift. Ifølge AAWU (All Afghan Women Union) som Udlændingestyrelsen talte med

¹⁷⁰ Amnesty International, juli 2012, s. 1.

¹⁷¹ EASO, juli 2012, s. 42.

¹⁷² Afsnittet er baseret på oplysninger fra UNHCR Guidelines, december 2010, s. 32-33.

¹⁷³ UNHCR, december 2010, s. 33.

udgør dette et alvorligt problem for de involverede personer, idet unge mænd og kvinder, ifølge traditionen i Afghanistan, ikke må involvere sig i forhold uden at familien har samtykket til dette.¹⁷⁴

En anden kilde, LUA (Lawyers Union of Afghanistan) udtaler til samme rapport: "In Afghanistan a relationship between a young man and a young woman before or outside marriage is a serious violation of the honor of the families, and especially the family of the young women, according to LUA. Whether the relationship is sexual or just a friendly relation, the woman's family may threaten to murder both their own daughter and the boy and his family. Threats may start with individual threats against the boy but may later also include threats between the families. If the girl's father is a warlord, threats have serious consequences and if the relation also is of sexual nature it could even endanger the lives of the couple. LUA emphasized that there are many honor-related cases in Afghanistan, and in some cases both the young woman and man have been killed. In some areas, these cases are settled by stoning without any court being involved."¹⁷⁵

MOWA (Ministry of Women's Affairs), der også udtaler sig til Udlændingestyrelsens rapport, anfører, at unge mænd og kvinder, der bryder sociale normer med hensyn til ægteskaber, herunder nægter at lade sig tvangs gifte møder enorme problemer i Afghanistan¹⁷⁶.

Adspurgte om konsekvenserne for unge mænd, der har haft et forhold til en ung kvinde uden for ægteskab, udtaler UNHCR, at "Asked about the consequences for young men who have had a relation to a young woman outside marriage, UNHCR stated that the situation would be very dangerous for him as well as for his family. If there is a powerful person in the girl's family whose reputation and honour is at stake, the risk is even higher."¹⁷⁷

Den seneste danske fact-finding mission til Afghanistan undersøgte problemstillingen med jordkonflikter. Det fremgår af rapporten, at jordkonflikter er et af de større problemer i Afghanistan. En del af problemet skyldes, at der ikke foretages nogen systematisk registrering af jord. En anden del af problemet er, at mange er flygtet inden for de seneste 20-30 år, hvilket betyder, at der er blevet efterladt jord uden ejer.¹⁷⁸ I rapporten udtaler AIHRC (Afghan Independent Human Rights Commission), at "conflicts related to land often cause big feuds and huge fighting, particularly between families who may kill each other for land, as land is a matter of honour and pride. Some disputes are settled locally by the shura/jirga or by courts, but if the case is taken to court, people might end up paying three times more the value of the land. If the dispute over land is not solved neither by the shura/jirga or the court, there will be continuous clashes between tribes and families. If someone is having a conflict with a local commander or a rich person, the commander or the rich person will very likely win the case in one way or another(...)"¹⁷⁹

¹⁷⁴ Udlændingestyrelsen, marts 2012, s. 34.

¹⁷⁵ Udlændingestyrelsen, marts 2012, s. 34.

¹⁷⁶ Udlændingestyrelsen, marts 2012, s. 35.

¹⁷⁷ Udlændingestyrelsen, marts 2012, s. 35.

¹⁷⁸ Udlændingestyrelsen, marts 2012, s. 40.

¹⁷⁹ Udlændingestyrelsen, marts 2012, s. 42.

Det fremgår af samme rapport, at UNHCR har forklaret, at jordkonflikten kan fortsætte med at skabe problemer, hvis konflikten er søgt løst ved hjælp af de lokale jirga, men afgørelsen ikke accepteres. UNHCR udtaler:” Even if the family agrees and does not claim their land back immediately, they may still be a target because there is a risk that they will claim back their land at a later stage. This is particularly the case where male members of the family (heirs) are alive who could claim the land back. This kind of (blood) feud which could extend to the whole family or tribe with an active risk of revenge was a characteristic of the Pashtuns but it has now touched all the other ethnic groups in Afghanistan (...)”¹⁸⁰

4. 9 Journalister

Ifølge *Reporters Without Borders* placerer Afghanistan sig på en 150. plads ud af 178 lande, på organisationens indeks, der måler graden af journalistisk frihed i verden. Ifølge organisationen er risikoen for voldelige overgreb fortsat det største problem for journalister, der arbejder under konstante trusler fra Taliban, religiøse ekstremister, separatistiske bevægelser og politiske grupper.¹⁸¹

UNHCR skriver i sine seneste guidelines:” Journalists and other media professionals covering issues considered as sensitive, such as the armed conflict, corruption and drug trafficking, may be subject to intimidation, harassment and violence at the behest of the authorities and at the hands of armed anti-Government groups, warlords, militia leaders and organized criminal elements. Similarly, reporting on drug trafficking may expose journalists to targeting and remains a hazardous activity. According to reports, journalists continue to be arrested and may face prosecution for expressing or disseminating dissenting political opinions and non-conformist views on Islam, or views perceived as such.”¹⁸²

Ifølge UNHCR rapporteres det, at mange mediekkanaler er knyttede til indflydelsesrige politikere og stammeledere¹⁸³.

Ifølge rapporter bliver journalister, der mødes med Taliban jævnligt fængslede af sikkerhedsstyrkerne på grund af mistanke om samarbejde med de bevæbnede oprørsgrupper¹⁸⁴

Vedrørende myndighedernes evne til at beskytte journalister skriver US Department of State: ” Journalists stated that the government not only failed to protect them, but that officials sometimes actively worked against them through other media sources, through intimidation, or by pressuring others to withdraw advertising revenue.”¹⁸⁵

¹⁸⁰ Udlændingestyrelsen, marts 2012, s. 44.

¹⁸¹ Reporters Without Borders, januar 2012.

¹⁸² UNHCR, december 2010, s. 14.

¹⁸³ UNHCR, december 2010, s. 15.

¹⁸⁴ UNHCR, december 2010, s. 15.

5. UNHCR's Guidelines vedrørende Internt Flugt Alternativ - IFA

Når det er fastslået, at en asylansøger nærer en velbegrundet frygt for forfølgelse i sit hjemland, kan asylmyndighederne vurdere om ansøgeren kan undgå denne forfølgelse ved at søge tilflugt i et nærmere defineret område af hjemlandet. De afgørende betingelser for, at IFA kan anvendes, er at det anses for *muligt* (relevanskriteriet) og *rimeligt* (rimelighedskriteriet). Bevisbyrden for eksistensen af IFA ligger hos asylmyndighederne, der skal give ansøgeren mulighed for at frembringe argumenter og synspunkter for, hvorfor et givet internt flugtalternativ måtte være relevant og rimeligt¹⁸⁶.

For at IFA skal være relevant, skal der være adgang til området og det skal være frit for faktorer, der kan udgøre en velbegrundet frygt for forfølgelse. Med hensyn til individer, der er i risiko for målrettet forfølgelse i Afghanistan skriver UNHCR, at hvis de er forfulgte af bevæbnede oprørsgrupper, der har en vid geografisk rækkevidde, er IFA ikke nødvendigvis tilgængeligt og dermed ikke relevant. UNHCR skriver: "Given the wide geographic reach of some armed anti-Government groups, a viable IFA/IRA may not be available to individuals at risk of being targeted by such groups. It is particularly important to note that the operational capacity of the Taliban (including the Haqqani network), the Hezb-e-Eslami (Gulbuddin) and other armed groups in the southern, south-eastern and eastern regions is not only evidenced by high-profile attacks, such as (complex) suicide bombings, but also through more permanent infiltration in some neighbourhoods and the regular distribution of threatening "nightletters" ¹⁸⁷

UNHCR tilføjer til dette billede, at nogle af de ikke-statslige aktører, har forbindelser til – eller associeres tæt med indflydelsesrige aktører i den lokale, såvel som den centrale administration: "Furthermore, some non-State agents of persecution, such as organized crime networks, local commanders of irregular or paramilitary outfits and militias, as well as the Taliban and the Hezb-e-Eslami (Gulbuddin), have links or are closely associated with influential actors in the local and central administration. As a result, they largely operate with impunity and their reach may extend beyond the area of their immediate (*de facto*) control."¹⁸⁸

Med hensyn til personer, der frygter overgreb på baggrund af skadelige, traditionelle handlemåder og religiøse normer, såsom kvinder og børn med særlige profiler og LGBTI-personer kan IFA være relevant. UNHCR fremhæver dog, at det er nødvendigt at være opmærksom på, at opbakningen til de normer, som personen anses for at have overskredet er generel og også støttes af magtfulde konservative elementer i

¹⁸⁵ USSD, maj 2012.

¹⁸⁶ UNHCR, juli 2003.

¹⁸⁷ UNHCR, december 2010, s. 38.

¹⁸⁸ Ibid. s. 39

den offentlige administration. ” For categories of individuals who fear harm as a result of harmful traditional practices and religious norms of a persecutory nature – such as women and children with specific profiles and LGBTI individuals – and for whom an internal relocation to another part of the country may be relevant, the endorsement of such norms by large segments of society and powerful conservative elements in the public administration needs to be taken into account.”¹⁸⁹

Med hensyn til, hvorvidt IFA kan anses for rimeligt skriver UNHCR i sine seneste guidelines, at dette må fastslås case-by-case under hensyntagen til den aktuelle sikkerheds- og menneskerettighedssituation samt den humanitære status i det tiltænkte område. Ifølge UNHCR skal følgende elementer tages med i betragtningen¹⁹⁰:

- adgangen til traditionelle netværk, der kan støtte, såsom familie, venner der har mulighed for at tage sig af fordrevne individer
- Adgang til basal infrastruktur og grundlæggende, essentielle services, såsom sanitet, sundhedsydelser og uddannelse
- Evnen for de henviste personer til at opretholde livet, herunder muligheden for at skaffe sig et levebrød (livelihood opportunities)
- Kriminalitetsraten, usikkerheden/ustabiliteten i området (især i byer)
- I hvilket omfang internt fordrevne er en del området, der henvises til

De traditionelle familie- og samfundsstrukturer i Afghanistan udgør, ifølge UNHCR, fortsat den primære beskyttelses- og coping mekanisme. Dette betyder, at det kan være rimeligt at henvise personer til IFA, der hvor der er mulighed for beskyttelse fra individets egen familie, udvidede netværk eller stamme. Enlige mænd og kernefamilier kan under visse omstændigheder klare sig uden dette i byområder med veletableret infrastruktur og som er under effektiv regeringskontrol.

UNHCR understreger dog, at en case-by-case analyse af situationen altid er nødvendig, fordi de veletablerede, traditionelle sociale samfundsstrukturer er brudt sammen som følge af krig, store flytningstrømme og en stigende intern migration til byerne¹⁹¹.

Med hensyn til personer, der flygter fra general vold er det, ifølge UNHCR, særligt vigtigt at overveje to ting. For det første udsigten til at få adgang til områder, der ikke er påvirkede af generel vold på en sikker

¹⁸⁹ Ibid.

¹⁹⁰ Ibid.

¹⁹¹ Ibid. s. 39-40.

måde. For det andet konflikten flygtige og omskiftelige karakter i forbindelse med identificeringen af mulige sikre zoner¹⁹²

6. Internt fordrevne

En undersøgelse fra 2009 konkluderede, at 76 % af alle afghanere har oplevet at være fordrevne. Flertallet af de fordrevne er ikke vendt tilbage til deres oprindelsessted. Det totale antal af fordrevne på baggrund af konflikt steg med 45 % mellem 2010 og 2011. En tredjedel af de fordrevne i dag, flygtede fra deres hjem i 2012. Antallet af fordrevne oversteg en halv million individer i 2012¹⁹³.

Internt fordrevne er værre stillet end resten af befolkningen. De er i højere grad analfabeter end resten af befolkningen og de tilhører større husholdninger, men har lavere indtægter. Arbejdsløsheden er ligeledes højere og stiger med længden på den periode, som personerne er fordrevne. Mere end en tredjedel af de fordrevne børn mangler adgang til skolegang¹⁹⁴.

UNHCR skriver vedrørende fordrevne i byområderne: "IDPs live in much more hazardous housing conditions than the urban poor. About 60 percent live in a tent, temporary shelter or shack, while the remaining mainly inhabit single family houses." Og videre: "IDPs have a much higher level of deprivation than the urban poor, with potential negative impacts on health outcomes. Over 70 percent of IDPs, compared to 18 percent of the urban poor, do not have access to electricity. Inadequate water and sanitation facilities, poor drainage and solid waste management and indoor pollution characterize living conditions in these settlements. Access to services is also a cause of tension between the host communities and the displaced."¹⁹⁵

7. Udsendelse¹⁹⁶

Den 2. september 2012 var der følge udtræk fra Politiets sagsstyringssystem (Polsas) 477 afviste afghanske asylansøgere i udsendelsesposition.

Udsendelse til Afghanistan gennemføres i henhold til en trepartsaftale fra 2004, som er indgået mellem Danmark, Afghanistan og UNHCR.

¹⁹² Ibid. s. 40

¹⁹³ Norwegian Refugee Council, et. al, November 2012, s. 6.

¹⁹⁴ Norwegian Refugee Council, et. al, November 2012, s. 7.

¹⁹⁵ UNHCR, maj 2012, s. 8

¹⁹⁶ Rigspolitiet, november 2012

Det er ikke en forudsætning for hverken identifikation eller efterfølgende udstedelse af rejsedokumentation, at udlændingen aktivt medvirker hertil.

Der modtages løbende bekræftelser fra de afghanske myndigheder om, at de forelagte personer er identificeret som afghanske statsborgere. Rigspolitiet oplever dog en stadig stigende sagsbehandlingstid i Afghanistan, hvilket antages, at skyldes at flere sager nu bliver fremlagt fra Danmark samt, at det i visse regioner af Afghanistan af sikkerhedsmæssige grunde ikke er muligt at foretage identitetsfastlæggelse.

Ifølge Nationalt Udlændinge Center er udsendelser til Afghanistan forbundet med betydelige praktiske vanskeligheder.

Ruten via Frankfurt, der før blev anvendt til tvangsmæssig udsendelse af afghanske statsborgere fra Danmark, blev indstillet i september 2011. Aktuelt anvendes en rute via Istanbul, hvilket – bl.a. pga. krav til omfanget af dansk politisk fysisk ledsagelse – medfører et væsentligt større politimæssigt ressourceforbrug i forhold til Frankfurt-ruten. Hertil kommer, at de konkrete udsendelser skal varsles 30 dage forinden udsendelsen i forhold til såvel de afghanske som de tyrkiske myndigheder, der skal godkende transitopholdet.

Rigspolitiet foretager dog fortsat udsendelser til Afghanistan, herunder tvangsmæssige udsendelser. Af de nævnte grunde er der i 2011 og 2012 sket en stigning for så vidt angår antallet af afviste afghanske asylansøgere i udsendelsesposition.

8. Kilder

Afghanistans uafhængige valgkommission (Independent Election Commission of Afghanistan (IEC)),
Pressemeddelse, oktober 2010,
http://www.iec.org.af/pdf/wolesi-pressr/press_release_on_wj_election_priliminary_result_english_final.pdf.

Amnesty International

Annual Report 2012 – Afghanistan, maj 2012

<http://www.amnesty.org/en/region/afghanistan/report-2012>

Amnesty International opinion on the EASO COI Report “Afghanistan: Taliban Strategies – Recruitment”, juli 2012,
http://www.amnesty.eu/content/assets/EASO_COI_Report_.pdf

BBC

Afghanistan killings: Najia Sidiqi and Mohammad Musa Rasuli killed, 10. December 2012.

<http://www.bbc.co.uk/news/world-asia-20662105#>

Center for Strategic and International Studies (CSIS)

Afghanistan: Measures of "Progress" in Afghanistan in the Spring of 2012, maj 2012

http://csis.org/files/publication/120510_Afghan_Military_Progress.pdf

CIA

CIA World Factbook Afghanistan, senest opdateret den 10. december 2012

<https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/af.html>

Congressional Research Service (CRS)

Afghanistan: Post-Taliban Governance, Security, and U.S. Policy, 21. September 2012
<http://www.fas.org/sgp/crs/row/RL30588.pdf>

Afghanistan: Politics, Elections, and Government Performance, 30. November 2012
<http://fpc.state.gov/documents/organization/201987.pdf>

FN - Generalforsamlingen

FN's generalsekretærs rapport til sikkerhedsrådet Generalforsamlingen, *The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security*, offentliggjort 6. December 2012,
http://www.ecoi.net/file_upload/1930_1355389617_n1262798.pdf

Promotion And Protection Of All Human Rights, Civil, Political, Economic, Social And Cultural Rights, Including The Right To Development. Rapport af Special Rapporteur on extrajudicial, summary or arbitrary executions, Philip Alston. A/HRC/11/2/Add.4, 6, s. 30, maj 2009
<http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4a1cfb632.pdf>

EUROPEAN ASYLUM SUPPORT OFFICE (EASO)

COI Information Report Afghanistan, Taliban Strategies – Recruitment, juli 2012

http://www.ecoi.net/file_upload/2016_1341994768_bz3012564enc-complet-en.pdf

Country of Origin Information report Afghanistan Insurgent strategies — intimidation and targeted violence against Afghans, 6. december 2012

http://www.ecoi.net/file_upload/90_1354794367_easo-2012-12-afghanistan-insurgents.pdf

FCO (British Foreign & Commonwealth Office)

a Country Profile: Afghanistan, opdateret maj 2010

<http://www.fco.gov.uk/en/travel-and-living-abroad/travel-advice-by-country/country-profile/asia-oceania/afghanistan?profile=history>

Human Rights Watch

President Karzai Makes Shia Women Second-Class Citizens for Electoral Gain, august 2009

<http://www.hrw.org/en/news/2009/08/13/afghanistan-law-curbing-women-s-rights-takes-effect>

a World Report 2010: Afghanistan, vedrørende begivenheder i 2009, januar 2010

<http://www.hrw.org/world-report-2010>

The “Ten-Dollar Talib” and Women’s Rights Afghan Women and the Risks of Reintegration and Reconciliation, offentliggjort juli 2010 ,

<http://www.hrw.org/en/reports/2010/07/13/ten-dollar-talib-and-women-s-rights>

World Report 2012: Afghanistan, 22. januar 2012

<http://www.hrw.org/world-report-2012/world-report-2012-afghanistan>

ILGA (The International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association)

a State-sponsored Homophobia. A world survey of laws prohibiting same sex activity between consenting adults, maj 2012,

http://old.ilga.org/Statehomophobia/ILGA_State_Sponsored_Homophobia_2012.pdf

Information

Afghanistan styrer mod den økonomiske afgrund, 6. juli 2012

<http://www.information.dk/305421>

International Crisis Group

Dealing with brutal Afghan warlords is a mistake, skrevet af Nick Grono og Candace Rondeaux i Boston Globe, 17. januar 2010,

http://www.boston.com/bostonglobe/editorial_opinion/oped/articles/2010/01/17/dealing_with_brutal_afghan_warlords_is_a_mistake/

Reforming Afghanistan’s broken Judiciary, Asia Briefing N°195, 17. november 2010,

<http://www.crisisgroup.org/en/regions/asia/south-asia/afghanistan/195-reforming-afghanistans-broken-judiciary.aspx>

Afghanistan: Elections and the Crisis of Governance, 25. november 2009,
<http://www.crisisgroup.org/en/regions/asia/south-asia/afghanistan/B096-afghanistan-elections-and-the-crisis-of-governance.aspx>

Afghanistan: Exit vs Engagement, Asia Briefing N°115, 28 november 2010,
<http://www.crisisgroup.org/en/regions/asia/south-asia/afghanistan/B115-afghanistan-exit-vs-engagement.aspx>

IRIN (Integrated Regional Information Networks),
Afghanistan: Food prices fuelling sex work in north?, offentliggjort 16 juli 2008,
<http://www.irinnews.org/report.aspx?ReportId=79278>

Child servitude, marriage resemble modern-day slavery, 4 February 2009
<http://www.irinnews.org/report.aspx?ReportID=82742>

MINORITY RIGHTS GROUP

Profile Hazaras, <http://www.minorityrights.org/5440/afghanistan/hazaras.html>, anvendt 12. december 2012

Profile Kuchi, <http://www.minorityrights.org/5444/afghanistan/kuchis.html>, anvendt 12. december 2012

State of the Worlds Minorities 2012, juni 2012
<http://www.minorityrights.org/11374/state-of-the-worlds-minorities/state-of-the-worlds-minorities-and-indigenous-peoples-2012.html>

New Statesman <http://www.newstatesman.com>
a Two sides of the Coin, 26 November 2009
<http://www.newstatesman.com/asia/2009/11/mehdi-hasan-afghanistan-coin-counter>

New York Times,
Karzai Government Challenges Election Results, november 2010,
<http://www.nytimes.com/2010/11/25/world/asia/25afghan.html>

Norwegian Refugee Council, et. al.
Challenges of IDP protection - Research study on the protection of internally displaced persons in Afghanistan, November 2012
<http://reliefweb.int/report/afghanistan/challenges-idp-protection-research-study-protection-internally-displaced-persons>

SIGI - The Social Institutions and Gender Index (OECD),
Gender Equality And Social Institutions In Afghanistan,
<http://genderindex.org/country/afghanistan>, anvendt den 22. november 2010.

Reporters Without Borders, Afghanistan
Press Freedom Report 2011-2012, januar 2012,
<http://en.rsf.org/press-freedom-index-2011-2012,1043.html>

Rigspolitiet

Status på arbejdet med udvisning af afviste asylansøgere, november 2012,
<http://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/E9ED5538-8445-45D5-98CF-58D916FAD618/0/Politietstatusseptember2012.pdf>

Ræson,

Haqqani-netværket, fra ven til fjende, Mona Kanwal Sheikh, 13. november 2011.
<http://raeson.dk/2011/haqqani-netv%C3%A6rket-fra-ven-til-fjende/>

Transparency International

Corruption Perceptions Indeks, 2012,
<http://cpi.transparency.org/cpi2012/results/>

Udenrigsministeriet

Landefakta Afghanistan, redigeret 21. september 2010,
<http://www.um.dk/da/menu/udenrigspolitik/landefakta/landefaktaasien/afghanistan.htm>

Det afghanske parlamentsvalg afviklet trods vanskelig sikkerhedssituation, redigeret 20. september 2010,
<http://www.afghanistan.um.dk/da/menu/Nyheder/Nyhedsarkiv/DetAfghanskeParlamentsvalgAfvikletTrodsVanskeligSikkerhedssituation.htm>

En ny kontrakt for Afghanistan, offentliggjort 8. juli 2012 på Udenrigsministeriets hjemmeside
<http://um.dk/da/politik-og-diplomati/nyhederogpublikationer/udenrigspolitiske-nyheder/newsdisplaypage/?newsid=33ca8bb1-ef8a-4c89-acff-0586d9ee6564>

Statsopbygningens udfordringer, offentliggjort på Udenrigsministeriets hjemmeside, anvendt 17. december 2012.
<http://dkiafghanistan.um.dk/da/om-afghanistan/fredens-udfordringer/opbygningen-af-en-ny-stat/udfordringer>

Notat - Oplysninger om tvangshvervning til Taleban, 2. marts 2012

Udlændingestyrelsen

Afghanistan - Country of Origin Information for Use in the Asylum Determination Process
Report from Danish Immigration Service's fact finding mission to Kabul, Afghanistan, 25 February to 4 March 2012, marts 2012.
<http://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/3FD55632-770B-48B6-935C-827E83C18AD8/0/FFMrapportenAFGHANISTAN2012Final.pdf>

UK Home Office,

Country of Origin Information Report, Afghanistan, 8. april 2010
http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1276107037_afghanistan-260510.pdf

Country of Origin Information Report, Afghanistan, 5. november 2010
http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1289390778_afghanistan-051110.pdf

Operational Guidance Note, Afghanistan, 8. april 2009
http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1239218978_afghanistan.pdf

UNHCR,

Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Afghanistan, 17. december 2010

http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1292833154_4d0b55c92.pdf

Guidelines on International Protection, "Internal Flight Alternative" within the Context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the status of Refugees, juli 2003.

<http://www.unhcr.org/refworld/docid/3f2791a44.html>

Forced recruitment by the Taliban in Afghanistan: UNHCR's perspective, juli 2012

http://www.ecoi.net/file_upload/2016_1341992043_4ffc31a32.pdf

Research Study on IDPs in urban settings – Afghanistan, maj 2011

http://siteresources.worldbank.org/EXTSOCIALDEVELOPMENT/Resources/244362-1265299949041/6766328-1265299960363/WB-UNHCR-IDP_Full-Report.pdf

United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA)

Silence is Violence, End the Abuse of Women in Afghanistan, juli 2009,

<http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/vaw-english.pdf>

Children and Armed Conflict, Mission Report, Visit of the Special Representative for Children & Armed Conflict to Afghanistan, 20-26 February 2010,

http://unama.unmissions.org/Portals/UNAMA/Publication/may22010_PublicationSRSG_CAAC_Afghanistan_mission_report.pdf

Afghanistan – Mid-year Report 2012, Protection of civilians in armed conflict, juli 2012

http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1344418230_unamamidyearreport2012.pdf

US Commission on International Religious Freedom (USCIRF)

Annual Report, marts 2012

<http://www.uscirtf.gov/images/Annual%20Report%20of%20USCIRF%202012%282%29.pdf>

US Department of State (USSD)

Country Report on human rights practices – 2011: Afghanistan, 24. maj 2012

<http://www.state.gov/documents/organization/186669.pdf>

International Religious Freedom Report - 2011, juli 2012,

<http://www.state.gov/documents/organization/193129.pdf>

Fact Sheet, 6. September 2012

<http://www.state.gov/r/pa/ei/bgn/5380.htm>

Trafficking in Persons Report 2012 - Afghanistan, juni 2012

<http://www.state.gov/j/tip/rls/tiprpt/2012/192366.htm>